

DRUKWERK
Indien onbestelbaar
Lupinelaan 27
5691 WC Son

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 28 • Nr. 11 • december 2002

Prettige feestdagen

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

Voorzitter:
 Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎/ Fax 0413-475467
 e-mail: MvRoosmalen@hetnet.nl
 #

Vice-voorzitter:
 Theo Tromp
 Daelenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎ 0495-450325
 e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
 #

Secretaris:
 Tijdelijk:
 ☎0413-475467
 p/a Marinus van Roosmalen, voorzitter
 #

Penningmeester:
 Jos van den Bersselaar
 Hagenkampweg Zd. 146
 5615 DA Eindhoven
 ☎040-2524404
 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
 #

Notuliste Bestuursvergadering
 Mariet Ahlers

Bestuursleden:
 Hein Lenders
 Herdersveld 159
 5665 JN Geldrop
 #
 Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎0495-537775
 e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
 #
 Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 #

Banknummer OLAT:
 13.82.11.736
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven
Gironummer OLAT:
 17.75.156
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN w.s.v. OLAT: Piet Knoester*, Theo Tromp*
Jan van de Ven*, Hein Lenders
 -◇-
LEDEN VAN VERDIENSTE: Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer,
Antoon Stoop, Henk Plasman en Ad van Asten.
 *ook drager van de Cornelis van Montfort-trofee

inhoud OLAT-Nieuws december 2002

Voorwoord Marinus van Roosmalen 4
 Samenwerking Milieu 2000 en OLAT, Ad van Asten..... 5
Ledenadministratie: mutaties..... 6
 Onze jarigen 6
 4-Daagse verzorging zoekt versterking..... 7
 Tijdens Winterserie in de boetiek, Mia Dielesen..... 8
Initiatiefgroep: Wandelen op Dinsdag programma 8
LPS: Clubkampioenschap, ... 9
 Sectie Lange Afstand KNBLO..... 9
 Jubileumtocht wsv Waalwijk '82, Klaas Bakker 9
Clubreizen: programma 2003 10
 Clubreis naar het Krijtlandpad, Ad van Asten..... 11
 In de sfeer van Kerstgedachten en Goede Wensen: Peter vd Ven/Leen Luca14
 Margriet: Onze wandelende reporter 19
 - Goud op de Rothaarsteig..... 19
 - Gouden tip: Drewes en Othmar..... 21
 Najaarswandeling bij Mijerdt: Ad van Asten..... 22
Op Grote Voet: 'Weetjes en Vragen', door Margriet 25
 21
 Met Constant-Op Stap..... 25
 Met WS'78 vanuit Nrd-Brabant naar Duitsland, Coos Verburg/Henri Floor 26
 .....
 35 jaar OLAT opgetekend door Theo Tromp..... 28
 .....
 Winterprogramma's..... 32
 .....
 .....

Foto voorkaft:genieten in het Gulpdal, clubreis oktober. Foto Jos de Jong
 Foto's van: Jos de Jong, Mia Dielesen, Margriet, Ad van Asten en plaatjes van Peter v.d.Ven.

<p>Ledenadministratie: Nellie Leijssen Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven ☎ 040-252 6772</p> <p>Clubreizen: Toon van Wordragen gironr. 70.68.01 t.n.v. OLAT-clubreizen Weert.</p>	<p>Startbureau: Jos van den Bersselaar ☎040 -2524404</p> <p>Boetiek: Mia Dielesen/Francien vd Laar ☎040-2552742/0499-471298</p> <p>Parkoersen: Ad Verbakel ☎0413-212161</p> <p>OLAT-verzorging: Algemeen Willem Schoonhen ☎ 040 - 2420422</p>	<p>Nijmegen Vierdaagse verzorging: Regina jr Esther v/d Velden Overnachting Vierdaagse Hein Lenders ☎06-12074473 giro: 2608214</p> <p>OLAT-Wandelpaden: Theo Tromp</p>	<p>Redactie OLAT-Nieuws: Margriet Fischer Peter van de Ven Ad van Asten Lupinelaan 27 5691 WC Son en Breugel ☎0499-473767 (ook fax) a.h.van.asten@hccnet.nl Verzending OLAT-Nieuws Nellie Leijssen Corrie Tiersma</p>
--	---	--	--

www.wandel-olat.org/

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coördinatie
Mariet Ahlers, wedstrijdsecr.
☎06-24175221

**Hulstbosakker 47
5625 VS EINDHOVEN**
marietaahlers@planet.nl
Paul Canters
Marinus van Roosmalen b.a.
Ad van Asten

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie
☎0499-473767
☎0648327640

**Lupinelaan 27
5691 WC SON**
a.h.van.asten@hccnet.nl
Peter van de Ven
Margriet Fischer

Hein Lenders b.a.

Clubreizen:

Toon van Wordragen
☎0495 - 537775

**Jul. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert**
toon.van.wordragen@hetnet.nl
Simon Willems
Jan Hendrix
Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.
Mia Dielesen
☎040 - 2552742

**Diephuisstraat 24
5652 PA Eindhoven**
e-mail:
m.dielesenbeerens@chello.nl
Hein Lenders
Jos van den Bersselaar
Ad Verbakel
Marinus van Roosmalen
Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem
☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten,
Peter van de Ven,
Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

**Voor 16 december voor plaatsing in het
junuarinumnummer 2003 (dat medio januari
verschijnt.)**

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.
e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

**december 2002
JAARGANG 28, NR. 11**

Voorwoord

De maand november is voor het bestuur een drukke maand. We hebben de winterserie op 17 november en een week later onze jaarlijkse ledenvergadering. Dit jaar is het op 23 november precies op de dag af 35 Jaar geleden dat onze wandelsportvereniging OLAT - Ollandse Lange Afstand Tippelaars - werd opgericht in het kerkdorp Olland,

Gemeente Sint-Oedenrode.

Ik ben er trots op dat ik als geboren en getogen inwoner van Sint-Oedenrode voorzitter mag zijn van deze vereniging. We zijn door de jaren heen uitgegroeid van een plaatselijke wandelclub tot een regiovereniging met leden zowel uit het noorden als het zuiden tot zelfs over de grenzen heen.

Bij gelegenheid van ons 35-jarig bestaan dank ik onze voorgangers voor alle inspanningen die ze voor de vereniging OLAT hebben gedaan.

Velen hebben zich opgegeven (±250 personen) om het lustrumfeest te vieren. Wij als bestuur zijn zeer verrast met deze geweldige aanmelding, het bewijst dat OLAT een vereniging is waarbij mensen zich thuis voelen. Als we dit OLAT-Nieuws lezen zullen we merken dat er weinig of niets in staat over onze jaarvergadering en de jubileumviering. Wij hebben in overleg besloten om de berichtgeving hierover in het OLAT-Nieuws van januari te plaatsen. Omdat de oorspronkelijke sluitingstermijn voor het aanleveren van kopij vlak na de weekendactiviteiten lag, zou er onvoldoende tijd beschikbaar zijn en ook zouden we niet genoeg ruimte hebben om volledig te zijn over ons lustrumfeest.

Met de wandelclub Milieu 2000 hebben we op 13 november een vergadering belegd en nog even de laatste puntjes onder de loep genomen van onze gezamenlijke Grenzeloze Tocht. Het is een heel mooi parcours dat is uitgezet door onze parcoursbouwers. Nu we sinds vorig jaar de beschikking hebben over de nieuwe wandelbrug zijn ook de mogelijkheden om nieuwe trajecten te benutten aanwezig en kunnen we eventueel rechtstreeks de 'Sahara' in wandelen. Onderweg wordt in een prachtige grote schoolruimte gelegenheid geboden om de honger te stillen en de dorst te lessen en, heel belangrijk, om even gezellig met elkaar bij te praten. We hopen op 27 december, na de seizoensfeestdagen, weer vele wandelaars op deze zo unieke Grenzeloze Wandeling te mogen ontmoeten.

Tot slot wens ik onze zieke leden van harte beterschap en u allen hele fijne feestdagen, een prettige Jaarwisseling en alle goeds voor 2003.

Tot in het nieuwe jaar,

Marinus van Roosmalen, Voorzitter

SAMENWERKING MILIEU 2000 EN OLAT: TOEKOMSTGERICHT

Zoals we in het voorwoord van onze voorzitter lezen staan we aan de vooravond van de 11^e Grenzeloze Tocht. Vrijdag 27 december gaan in Lommel: Parochiezaal Heide-Heuvel en in Luyksgestel: Vakantiecentrum De Zwarte Bergen weer enkele honderden zoniet meer dan duizend wandelaars op stap om grenzeloos te genieten in het mooie winterse grenslandpark de Kempen.

Was deze tocht aanvankelijk bedoeld voor het 'bewaren van herinneringen' aan de bewaakte grensovergangen tussen onze beide landen, later het afschaffen van de geliefde frank en gulden, nu is de organisatie stilaan uitgegroeid tot een vriendschapskoestering tussen twee zeer verschillend in opzet gerichte wandelverenigingen. Het woord grenzen heeft het immers in zich: nader tot elkaar komen. Onze valuta kreeg een eensluidende naam: *Euro*. We zijn er al mee vertrouwd! De nieuwe wandelbrug over het Maas-Scheldekanaal, een grootse inspanning van onze wandelvrienden uit Lommel. Heeft ze niet de futurologische betekenis in zich onze beide gemeenschappen nog dichtert tot elkaar te brengen!

We gaan elk vanuit een afzonderlijke locatie naar elkaar op weg, over aparte banen ontmoeten we elkaar onderweg in hetzelfde gebouw waar comfort tot een moment van rust en laving noodt. We treffen ons in de wederzijdse startlocatie en gaan verder, of voldoet het daar te geraken waar ook de ander naar eenzelfde eindstreep op weg ging. Er is geen limiet; is naar uw fysiek de wandeling voltooid, dan geraakt u onbekommerd weer ter gewenste plaats. Dit zijn verworvenheden door koestering van vriendschap tussen onze beider wandelverenigingen: de organisatie zij dank!

Onbepaalde mogelijkheden liggen open, door toedoen van de wandelbrug die vorig jaar werd gerealiseerd, voor de parkoersbouwers. Beide verenigingen hebben op dit gebied grote kennis van zaken en enthousiasme in huis om voor ons wandelaars de mooiste, maar niet altijd de makkelijkste baan te vinden, die ons zal laten genieten van pure schoonheid in fysieke voldoening.

In de naaste toekomst, voorlopig de komende vier jaar, zal er alles op gericht zijn om voor de wandelaar hier op het pad van de samenwerking tussen Milieu 2000 en OLAT deze eindejaarswandeling als een grenzeloos naar elkaar toelevens te realiseren. Dit tot uiting te brengen in prachtige parkoersen, prettige ontmoetingen tussen wandelaars van onze beide verenigingen, om uiteindelijk bij ons volgende lustrum een symbolisch kenteken van verbroedering aan te kunnen bieden aan de wandelaar.

Wij wensen u op 27 december een gezonde, maar vooral plezierige wandeling en ontmoeting.
met vriendelijke wandelgroeten, w.c. Milieu 2000 en w.s.v. OLAT, Ad van Asten

Voorlopen wandelroutes januari Waalre, februari Oisterwijk en maart Leende

Velen vinden het jammer dat de door OLAT te organiseren wandeltochten niet meer worden voorgelopen. Daarom wil het bestuur dat oude gebruik weer in ere herstellen en zal er, twee weken voorafgaande aan de eigenlijke tocht, weer worden voorgelopen.

De start is telkens om 9.00 uur aan het startlokaal. Zie hiervoor het jaarprogramma 2002/2003.

Het voorlopen staat open voor vrijwilligers die op de eigenlijke wandeldag met een of andere bezigheid belast zijn, en degenen die dan BESLIST NIET KUNNEN. Vooraf dient men wel even een telefoontje te plegen met de voorzitter.

Ter Gedachtenis aan

Fleur Wilke

Zij overleed op 10 november en mocht slechts 59 jaar worden.

Fleur werd vorig jaar lid van onze wandelsportvereniging samen met haar dochter Iris en vriend Maurice.

Een lange reeks van mooie wandelingen lag voor haar gereed.

In juli voltooide Fleur het Hertog Hendrikpad, zij moet toen rust gevonden hebben in de uitzonderlijke mooie natuur die rondom haar woonplaats Eindhoven te vinden is.

Helaas moeten wij nu afscheid van haar nemen.

Wij wensen Iris en Maurice, Fiona en Rien met de kinderen veel sterkte bij het aanvaarden van dit verlies.

Bestuur en leden van wandelsportvereniging OLAT

Van de commissies:

Nellie Leijssen

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven

☎040-2526772 e-mail

nellie_leij@hotmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren

hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Ledenadministratie

Aangenomen:

Bram Stelling uit Eindhoven, Stefan Spruit uit Utrecht, Lydia de Ligt uit Utrecht, Harry Poot uit Zoetermeer, Riet en Henk Wassenberg uit Boekel, Gerda Willemsen uit Best, Gonny Hollanders van Kol uit Asten, Els van Litsenburg uit Veldhoven, George van den Boogerd uit Eindhoven.

Adreswijzigingen

Jan Cortenbach   wordt: Sint Eustatiuspier 18,   1339 KJ   Almere Buiten

Aanmeldingen

Henk van der Linden	Stratumsedijk 89B,	5614 HP Eindhoven	24-06-1945
Diny van de Wiel	Borchmolen 20,	5612 DA Eindhoven	29-06-1952
Ben Pauw	Hagedoorn 8,	5591 KT Heeze	07-08-1963
Gitta Hoogeveen	Bloekker 47,	5541 DP Reusel	
Huub Verhagen	Bloekker 47,	5541 DP Reusel	06-11-1948
Richard van der Pol	Illegaliteitsweg 28,	3815 PI Amersfoort	28-03-1948

Opzeggingen:

F. Verbakel van Oosterhout uit Helmond, S.H.van Elsloo uit Baarn, Marten Hogeweg uit Eindhoven, Ger Schloesser uit Eindhoven, Ria Piek uit Eindhoven, Nancy van den Heuvel uit Maarssen, Afra Groot uit Helmond, Wim Gevers uit Den Bosch, Henry van de Ham uit Zoetermeer, John van den Dungen uit Schijndel, Annette Lagendijk uit Rotterdam en Ad de Goey uit Eindhoven.

Hersteld

Zondag 20 oktober heb ik gelukkig weer de wandelschoenen kunnen aantrekken en de winterserietocht van 15 kilometer in Lage Mierde zonder pijnlijke gevolgen kunnen volbrengen.

Niet zo bijzonder zult u zeggen. Maar voor mij toch wel na m'n ongelukkige "aanvaring" met een motorrijder op 3 juni jl. Hij maakte ten onrechte gebruik van het trottoir en kon niet voorkomen dat hij, voordat hij de rijweg bereikte, mij aanreed met alle nadelige gevolgen van dien. Dat waren o.a. het verplicht 6 tot 8 weken rust houden, het annuleren van drie weken zomervakantie, het niet kunnen deelnemen aan de vierdaagse wandeltochten en 5 maanden niet kunnen wandelen. Gelukkig is dat nu verleden tijd. Gelijktijdig wil ik van deze gelegenheid gebruik maken om de leden te bedanken die mij d.m.v. een kaartje, mailtje of telefoontje, een hart onder de riem hebben gestoken. Hartelijk dank en graag tot "ergens in den lande"

Piet Knoester

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

december

15	Piet van Bommel	Tilburg	23	Hein Lenders	Geldrop
	Louis Vernie	Maasbracht		John Versluis	Oosterhout
	Jo van de Akker	Heesch	24	Paulien Boerma-Labordus	Vlaardingenvan
16	Antoon van Helond	Asten		Joop Krul	Best
	Peter Hendriks	Cuijk	25	Anneke van Ooijen	Eindhoven
17	Deborah Tromp	Weert	27	Wil Rovers-Heijms	St.-Oedenrode
	John Tieleman	Eindhoven		Harrie Rijkers	Gemonde
18	Jeannie van Rooy	Mariahout	29	Jaap Grootjans	Eindhoven
19	Regina Bakker	Eindhoven		Jan Houben	Nuene
	Bert van Woensel	O-W-Middelbeers		Elly Borst-Brunsmann	Drunen
20	Rini Welten	Asten	30	Fred Fisser	Boxtel
21	Henk Tigchelaar	Haarlem		Rolf Craanen	Amersfoort
22	Kees Mol	Breda		Mia Dielesen	Eindhoven
	Ron van de Goor	Horn		Rie Volkerts-Weijers	Hoofddorp

31	Jo Kats	Eindhoven	8	Henk Vissers	Mill
januari				John Kerkhof	Middelburg
1	Henk Wassenberg	Boekel		Jan van Hogeloon	Breda
	Antoon der Kinderen	Gerwen		Marinus van Roosmalen	St.-Oedenrode
2	Ronald van Oort	Utrecht	9	Rob Keetlaer	Best
3	Rieky Jacobs	Uden	10	Drewes Boerema	Eindhoven
	Willem Steenbakkers	Son	11	Gerrit van Baal	Eindhoven
4	Frans Ermen	Maarsen		Wim Coolen	Helmond
	Rien van Liempt	Oirschot	12	Willie Derks	Landhorst
	Frits van Duijnhoven	Helmond	12	Maria vd Hoogenhoff	Helmond
	Margriet Fischer	Weert		Theo Beelen	Weert
	Wim Brooymans	Nijmegen	14	Ton Konz	Heel
6	Ria Rutten-van Poppel	Tilburg		Marietje van Ooyen	St.-Oedenrode
	Hettie Verberne	Nuenen	15	Mari Hak	St.-Oedenrode
	Nelleke Konings	ST.-Oedenrode			

DE 4-DAAGSE VERZORGING NIJMEGEN ZOEKT VERSTERKING VAN HAAR TEAM

Voor de 4-Daagse van Nijmegen 2003 zijn wij op zoek naar mensen die het leuk vinden om het 'wereldberoemde' OLAT-verzorgingsteam te versterken.

Weet u iemand die het leuk vindt om de 4-Daagse eens van dichtbij mee te maken?

Of bent u misschien zelf die persoon?

Wij vragen: mensen die bereid zijn vroeg op te staan, lange dagen te maken en hard te werken.

Wij bieden: een overnachtingsplaats in 'forum de Ganzenheuvel', het ontmoetingscentrum van OLAT tijdens de 4-Daagse in het centrum van Nijmegen, met vol pension (incl. lunchpakket), leuke 'collega's', en vooral heel veel gezelligheid.

Mocht je nog meer informatie willen, dan kun je altijd contact opnemen met

Esther van der Velden, tel. 0413-355285 of per e-mail: esther@tegengeweld.nl

Dus als u, uw partner, kinderen (v.a. ±16 jaar), vrienden, etc. zin hebben in een leuke week in het bruisende Nijmegen en bereid zijn daarvoor de handen uit de mouwen te steken, laat het ons weten.

De 4-Daagse verzorging.

Willem, Parcifal en Esther

Winterserie Nistelrode gezien van achter de boetiek.

Een beetje later dan normaal aangekomen in de zaal is de ergste drukte van de 40 en 30 km lopers al voorbij.

We hebben een grote zaal ter beschikking.

Nadat ik de spullen uit de auto heb gehaald ga ik met Francien samen een plekje vrij maken om voor mij de boetiek en voor haar de wandelgidsendisplay in te richten.

Het ziet er naar uit dat het een drukke dag gaat worden, veel wandelaars en ze hebben geluk want het is prachtig wandelweer en een mooie omgeving.

Er gaat tot 12.30 uur gestart worden, dus tot die tijd is het een komen en gaan.

Zodra ik mijn eerste spulletjes heb uitgepakt komen ook de eerste klantjes binnendruppelen. Vandaag zal het wat drukker zijn voor mij dan normaal, nu het nieuwe wandelprogramma van 2003 uit is.

Gezellig druk dus maar toch nog tijd om zoals gewoonlijk met Francien de cryptogram uit het Eindhovens dagblad op te lossen

Ook is het deze keer mogelijk voor mij, om een indruk te krijgen hoeveel OLAT leden er vandaag wandelen.

Van de ruim 875 wandelaars (het exacte aantal weet ik niet meer) waren er bijna 100 OLAT-leden, die de tegoedbon hebben ingeleverd.

Ook fijn om steeds weer bekende gezichten te zien, die toch maar trouw de OLAT wandelingen bezoeken en met een tevreden gevoel weer terug keren na hun wandeling.

Daar doen we het toch allemaal voor.

Aan het eind van de dag, als alle wandelaars binnen zijn gaan we weer met een tevreden gevoel de boel inpakken, en richting Eindhoven. Alles weer opruimen, tellen en zorgen dat de voorraad weer op peil is voor de volgende tocht. De Grenzeloze Tocht in Luyksgestel op 27 december.

Wandelaars bedankt, Mia Dielesen, boetiekhoudster

INITIATIEFGROEP

WANDELEN OP DINSDAG

Spelregel:

De enige regel die wij erop nahouden is dat wij om 10.00 uur starten. Vaak is dat bij een café of restaurant en ook onderweg hebben we soms een pleisterplaats. Omdat dat laatste niet altijd mogelijk is neemt iedereen zijn lunchpakketje mee.

Vanzelfsprekend vinden niet alle horeca ondernemers het even leuk dat meegebrachte boterhammen dan in de zaak genuttigd worden. Maar wat is er leuker dan midden in het bos of aan de rand van een ven te picknicken?

De routes zijn rond de 20 km, het tempo is $\pm$ 5 km per uur en er wordt af en toe even stil gestaan bij wat we in de natuur tegen komen. Meestal zijn we tegen 15.30 uur weer terug en babbelen sommigen wat na bij een drankje.

Veel wandelplezier en tot ziens bij een van de tochten.

Truus van Vessem

Winterprogramma Dinsdagwandelingen 2002-2003

Datum	Route	Plaats	Adres
10 dec. 2002	Taxandriatrek	Mol/Postel (B)	De Postelse Hofstee, Reuselseweg 66
27 dec. 2002	Grenzeloze tocht	Luijksgestel	Camping de Zwarte Bergen
VRIJDAG!!			
7 jan. 2003	Woekensroute	Oirschot	Café 't Vrijthof, Molenstraat 6
21 jan. 2003	Mildertroute	Nederweert	AC Restaurant aan de A2
4 feb. 2003	Warmbeekvallei	Achel (B)	Café 'de Achelse Kluis' abdij aan de grens
18 feb. 2003	Meulenhairoute 2	Mierlo	Café de Cuyt, Burg. Termeerstraat 50
4 mrt. 2003	Weerterbos	Weert	Café de Wildenberg, Eindhovenseweg 101 A2 Afslag tussen afrit 37 en 38
18 mrt. 2003	Cartierheide	Eersel	Parkeerplaats camping 'Ter Spegelt', Postelseweg 88
1 apr. 2003	Hagelkruisroute	Aarle-Rixtel	Café 't Heuveltje, Dorpsstraat 86
15 apr. 2003	Winkelstraatroute	Lierop	Café 'tJagershuis, Hogeweg 2

Meer informatie? Truus van Vessem tel. 040-2110413 of Jos Scheepers, tel. 0495-535848

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

Voorlopig klassement Clubkampioenschap 2003 per 18 november

1	1215 Klaas Bakker	6	375 Hugo Prinsen
2	700 Hanny Klumpkens	7	375 Michel v Krimpen
	700 Piet de Ruijter	8	325 Wim van Gemert
	700 Sjef Koolen	9	210 George vd Boogerd
	700 Theo Klanke		

PROGRAMMA OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP 2002/2003

Tochten die meetellen voor het Clubkampioenschap OLAT 2003

05 januari	Rotterdam	prestatiewandeling	10 km	RWV	notering met beste prestatie
12 januari	Zaandam	prestatiewandeling	20 km	LAT	prestatietabel
24 januari	's Hertogenbosch	Bossche 100	100-110 km	B-100	500 punten + afstand
26 januari	Zaandam	prestatiewandeling	25 km	LAT	prestatietabel

Als u lid bent van wsv OLAT en met succes hebt deelgenomen aan bovenstaande tochten, dan moet (mag) u zich melden voor ons clubkampioenschap. Telefoon 0499-473767 of e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl
De stand van ons clubkampioenschap wordt wekelijks op woensdag bijgewerkt en is te vinden op de OLAT-website.

SECTIE LANGE AFSTAND VAN DE KNBLO

De Sectie Lange Afstand van de KNBLO heeft de volgende Lange Afstand onderscheidingen toegekend, waarmee wij deze personen van harte feliciteren.

Long Distance Walker

055 Jan Dokter sv de LAT Egmond aan Zee

25x Long Distance Walks

08 Huib van Broekhoven RWV Dirksland

Kennedy Walker (brons)

J. v.d. Akker De Rips

SUPER Kennedy Walker (zilver)

J. v.d. Akker De Rips

MASTER Kennedy Walker (goud)

J. v.d. Akker De Rips

25x Kennedy Walker Award

06 Wim van de Ligt De Rips

Jubileumtocht w.s.v. Waalwijk '82

Door: Klaas Bakker

Nog een jubileumtocht dit jaar, gelukkig niet zo lang en niet ver van huis. En 30° C zal het dit weekeinde ook niet worden. De start van deze 100 km lange jubileumtocht is op vrijdagavond, 18 oktober om 22.00 uur, in café 'De Westhoek' te Drunen.

Wandelsportvereniging Waalwijk '82 is een kleine vereniging met 40 à 50 leden, die bijna allemaal de korte afstanden bewandelen, vandaar dat er vanuit het café vier verschillende ronden van 25 km zijn uitgezet.

De wandelaars die op vrijdagavond starten willen alle ronden afleggen, maar sommigen zullen het na drie ronden al voor gezien houden. Ook op zaterdagmorgen kan men om 06.00 uur en om 10.00 uur nog aan 50 resp. 25 km beginnen.

Er zijn vanavond 83 wandelaars gekomen. Om 22.00 uur beginnen we, na enkele mededelingen van voorzitter Ernst Westerhoff, aan de wandeling. Het is wel even opletten dat we het goede beginpunt nemen, want anders missen we onderweg twee wagenrusten.

Op de eerste ronde gaan we richting Elshout, Bokhoven, langs het Engelermeer, Engelen en dan weer langs andere wegen terug naar Drunen. De weersomstandigheden zijn aanvankelijk prima; weinig wind en aan het begin van de tocht nog weinig bewolking met veel sterren en de maan die ons in de gaten houdt. Maar het kan vlug veranderen; voordat we terug in Drunen zijn, zit het boven ons potdicht en komt er een stevige plensbui naar beneden. Ik had daar vooraf al rekening mee gehouden, want mijn regenjack en paraplu zitten in mijn weekendtas die in het café staat, zo blijven die tenminste lekker droog!

Om 01.15 uur zijn we terug in het café en we krijgen een bon voor soep en samen met de meegebrachte krentenbol kan ik er wel weer even tegen. Ik wissel m'n

T-shirt en hemd om tegen een droog stel en hang het natte spul te drogen op de verwarming en daarna vertrekken we voor de tweede ronde.

Voor elk rondje krijgen we een aparte routebeschrijving en er is bovendien gepijld. Maar die pijlen zijn met krijt op de weg gezet en zijn soms moeilijk te zien of helemaal verdwenen door de regen. We zijn nu echter met z'n drieën en houden elkaar zo op het juiste pad.

Niet lang nadat we aan de tweede lus zijn begonnen, barst er een hevige bui los, en die houdt er pas mee op als we doornat zijn en de schoenen doorweekt. Nu zijn de pijlen nog moeilijker te volgen, maar op de een of andere manier lukt het ons toch de goede richting aan te houden. Voor we weer terug zijn in het café treffen we de twee wagenrusten, maar op de laatste kilometer twijfelen we toch even of we nog wel de goede kant op gaan.

De kleding wordt weer omgewisseld met die op de verwarming, want die is nu droog en lekker warm. Ik werk voldoende proviand naar binnen en smeer m'n oude stijve rug en linkerbil in met tijgerbalsem. Mijn schoenen houd ik aan, want die zitten nu als gegoten aan m'n voeten. Dan ga ik achter Theo Klanke en Wim van Gemert aan die net zijn vertrokken.

Maar ik ben amper uit de binnenrust vertrokken of het gaat fout. Er staat een pijl naar rechts met een moeilijk leesbare tekst eronder en een eind verder staat een pijl rechtdoor met 2° keer erbij. Het is 05.30 en dus nog donker en na deze ronde komt er straks nog één, dus denk ik dat ik het best naar rechts kan gaan.

Het duurt heel lang voor ik eindelijk in de gaten heb dat ik hier ook al tijdens de eerste ronde geweest ben.

Ja, wat moet je dan? Doorlopen of deze ronde nog een keer doen, maar dan zonder wagenrusten, of terug gaan? Ofschoon ik voldoende proviand bij me heb om door te lopen, keer ik toch terug naar het beginpunt. Het is al ruimschoots over zessen als ik weer op het vertrekpunt aankom. Nu ga ik de pijl rechtdoor volgen en heb geen enkele wandelaar in zicht. Dan eindelijk, na drie kwartier wandelen, zie ik heel in de verte voor mij wat bewegen. Voordat ik op deze ronde bij de eerste wagenrust kom is het al licht geworden. Vlug pak ik een beker thee en ben dan meteen weer weg. Op zo'n 200 meter voor mij wandelt er iemand, hij is echter moeilijk in te halen. Ik maar gissen wie het is, maar voor ik hem te pakken heb, weet ik al dat het Wim Hulsman uit De Lier is.. Ook Wim is zowat drie kwartier op het verkeerde pad geweest, maar wel op een andere plek dan ik. Eigenlijk willen we allebei die verloren tijd wel weer ergens terughalen.

Op een zeker moment zien we voor ons, op een weg naar links, wandelaars lopen. Maar als we op de kruising komen wijst daar de pijl naar rechts; dit is onze kans en we slaan hier mooi linksaf. Niet veel later komt ons een jongedame achterop lopen en wij vragen haar waar de pijl naar rechts ons gebracht zou hebben.

Jammer voor ons, op de lus van ongeveer 4 à 5 km zouden we voorbij de 2e wagenrust zijn gekomen, maar wij zijn wel weer precies op de goede plek in deze ronde. Ik zie dat de betreffende dame een OLAT-embleem op haar tasje heeft, en terwijl Wim wat langzamer gaat

wandelen, ga ik achter de jongedame aan. Zij heeft er een lekker tempo inzitten en heet Marca Nelen, nog niet zo lang lid van OLAT. Samen lopen wij deze ronde uit, voor haar is het de eerste en voor mij de derde van de omloop. We komen net na Theo Klanke en Wim van Gemert binnen, met wie ik tijdens de tweede ronde heb gelopen. Het is ondertussen iets over half tien en ik heb wel trek en het wordt koffie met appelgebak en twee cola.

Liepen we tijdens de afgelopen nacht steeds over verharde wegen en door uitgestorven dorpsstraatjes en donkere fietspaden langs een afwateringskanaal of geheimzinnige bossen, vanaf nu wordt dat 25 kilometer wandelen over bospaden met steeds meer plassen, modder en glibberige boomwortels. Van krijtpijlen gaan we over op papieren pijlen die op bomen en paaltjes van afrasteringen zijn geniet. Soms is het wel even zoeken, vooral aan het begin van deze ronde. Later ontbreekt er hier en daar nog wel eens een pijl, maar met behulp van de routebeschrijving komen we er wel uit. Het weer wordt steeds slechter, en als er weer zo'n plensbui overtrekt ben ik bij de laatste wagenrust waar ik voor de ergste regen kan schuilen. De bui zorgt er wel voor dat de bospaden veranderen in glijbanen. Omstreeks 14.00 uur, net voor de volgende bui losbarst komen we aan de finish. De laatste kilometers waren het zwaarst en we zijn blij dat het er weer op zit. Voorlopig is dit m'n laatste lange-afstandtocht, de volgende....De Bossche 100.....?

OLAT - CLUBREIZEN

Programma 2003

08 maart	GR 5	La Reid - Stavelot	28 en 18 km
26 april	GR 56	Monschau - Krinkelt	30-18-14 km
14 juni	GR 57	Comblain-Latour - Barvaux	28-19-15 km
23 augustus	GR AE	Polleur - Remouchamps	28 en 20 km
20/21 sept.	GR 56	Schonberg - St. Vith (overnachting in Jeugdherberg)	
25 oktober	GR 573	Eupen - Botrange	23 en 17 km

Reglement Clubreizen OLAT

Inschrijven mogelijk tot 1 maand voor de reisdatum.

Inschrijven d.m.v. overmaking op gironummer 70.68.01 t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert, onder vermelding van: datum clubreis en het aantal personen dat deelneemt en de gewenste opstapplaats.

Kosten dagtocht:	OLAT-leden	€17,50	Kosten weekend:	OLAT-leden	€50,00
	Niet-leden	€21,00		Niet-leden	€60,00

Afmelden is telefonisch mogelijk. ☎ 0495-537775

Bij afmelding tot uiterlijk 10 dagen voor de tocht kan de betaling worden doorgeboekt naar de volgende tocht.

Op uw verzoek kan 't bedrag minus €1,10 worden teruggestort.

Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of doorgeboekt.

Mocht u verkeerd gelopen zijn bel na de afgesproken tijd de **NOODTELEFOON 06 130 111 44**

Opstapplaatsen en	-tijden:
Eindhoven NS (Fuutlaan)	7.25 uur
Weert NS	8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert, ☎ 0495-537775

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

HOE EEN WINDERIGE ZATERDAG ONVERGETELIJK WORDT

AD VAN ASTEN

Onze laatste clubreis van dit jaar zit er weer op. Onder prachtige weersomstandigheden genoten we van een magnifiek parkoers. Vandaag, zaterdag 26 oktober wandelen we met 85 personen in het zuidelijkste puntje van Limburg. We worden door onze vaste chauffeurs Frans en Jan, van de Firma van Hoof, al om iets voor 9.00 uur ter plaatse gebracht. De start op de langste afstand, 27 km, is bij de spoorlijn in Eijsden, de liefhebbers kunnen even een kopje koffie drinken in 'Le Bonheur' voor ze aan de tocht beginnen.

Wij, Piet 1 en 2 en ik is 3, lopen maar meteen met Jos en Babette door, die koffie lusten we straks nog wel als we in Mheer komen. Het kasteel van Eijsden, dat uit 1636 stamt, krijgen we niet te zien, dat ligt zo'n 500 meter terug op de route. Nadat we het stadje achter ons hebben gelaten, volgen al direct een paar serieuze klimmetjes, om op adem te komen zullen we maar denken.

Met de Ezelsweg in zicht denken Jos en Babette het voor vandaag wel alleen af te kunnen, later horen wij echter dat ze via Gronsveld in Gulpen terecht zijn gekomen.

Wij genieten van de prachtige vergezichten over de Maasvallei. Van het voorspelde slechte weer is geen sprake, integendeel: het zonnetje straalt er heerlijk op los.

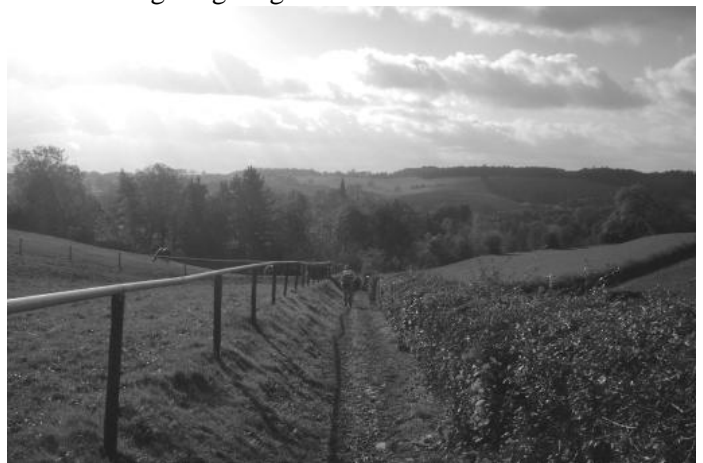
De omgeving is erg afwisselend, soms met vergezichten, dan weer over een holle weg of door een prachtig gekleurd beukenbos. Voor ons, slechts een 100 tal meters verderop, zien we de contouren van het Savelsbos, een steile helling, weelderig begroeid met nu prachtig verkleurde loofbossen en in het voorjaar een tapijt van bosanemonen.

Bij camping De Bosrand, waar we ook al eens gestart zijn met een clubreis, kiezen we bij een wandelboom die de richting aangeeft van het Pelgrimspad en het Krijtlandpad, voor een modderig paadje, dat een onderdeel is van de Krijtlandroute.

Als een dartel veulen probeert Piet 1 zijn schoenen proper te houden, terwijl Piet 2 duidelijk ingenomen is met de perfecte pasvorm van zijn spiksplinternieuwe voetbeschermers, en voor geen plasje opzij gaat. Ikzelf heb het voordeel dat er in mijn kielzog nogal wat rondvliëgend mengsel meeloopt, zodat ik niet bang hoeft te zijn dat er iemand op mijn hielen trapt.

Nieuwsgierig als we zijn volgen we, richting Libeek, een aanduiding dat daar ergens 'dikke walnoten' te koop zijn. In hun haast om ons voorbij te flitsen, vergeet de groep achtervolgers om op de aangegeven plek linksaf te gaan. Lol als we daaraan beleven, herhalen we het truckje nog eens bij het volgende groepje, maar hier zie je meteen de ervaring en ze trappen er niet in. Dus wij ook maar achter hen aan.

Een vroege vogel, een duidelijk om een praatje verlegen zittend boerke op laarzen, klampt ons aan met de opmerking dat het wandelen wel een gezonde bezigheid moet zijn, want volgens 'zijn oordeel' behoren wij niet meer tot de allerjongste generatie. Zeker Piet 2 moet toch al rond de .. zijn. Wij hebben Piet beloofd het niet verder te vertellen en zeker niet aan Tilburgers. Die boer kan voor de rest van de dag de pot op, en als het aan Piet ligt nog langer ook!

Met een boog gaan we om Libeek heen, en passeren daarbij zo'n typische Limburgse boerderij. Twee honden houden er trouw de wacht; de één statig en al duidelijk op jaren kijkt verontwaardigd naar zijn jongere

metgezel die laat blijken dat we niet welkom zijn op zijn erf. Wij herinneren ons dan die 'trouwe herder' die een eindje verderop langs het Pelgrimspad ook zo'n erfgoed bewaakt.

In Mheer is het weer even klauteren de straatweg op. Jan Oerlemans heeft zich geblesseerd en is op zoek naar

de bushalte. Wij vinden dat het tijd is voor ons kopje koffie. In 'De Smidse', die ik me nog herinner van het wandelend dineren, zijn we welkom en bestellen er maar meteen een stukje kersenvlaai bij. Heerlijk, die moet je daar ook eens gaan proeven! We maken een praatje met 'de andere helft van het wandelcomité' en Simon vertelt dat hij zijn wandeltocht naar Santiago als iets bijzonders heeft ervaren. De ontmoeting met twee fietsende Breugelnaren onderweg verliep zelfs heel spontaan met het resultaat dat ze met z'n vieren de rest van de nacht op een bankje konden doorbrengen; de refuge-beheerder hield zich namelijk wel aan de sluitingstijd!

Halverwege de volgende helling mist Piet 1 zijn stok, die is te kostbaar om achter te laten en dus vlug even terug. Wij wandelen vervolgens door het mooiste stukje Limburg dat er bestaat. Op een gegeven moment krijgen we een geweldig zicht op een dal, met daarin een dorpje. Dan weer lopen we over een heel smal glibberig paadje met aan weerszijde prikkeldraad en je wilt toch zo graag naar die paarden kijken die in het weiland de grootste lol om ons hebben.

Beneden in het dal ligt Noorbeek, en daar mogen we, zo zegt de routebeschrijving, niet aan voorbijgaan.

Het schijnt een erg karakteristiek dorp te zijn, dat tradities hoog in het vaandel houdt. De patrones van Noorbeek is de heilige Brigida. De boerenstand zocht eeuwen geleden bij haar voorspraak ter bescherming van de veestapel.

Zo bestaat al meer dan 350 jaar de traditie om jaarlijks, twee weken na Pasen, een dennenboom te planten ter hare ere. Het plaatsje is duidelijk naar de oorsprong van een beekje vernoemd en nu schijnt het zo te zijn dat de bron die de Noor voedt, nog nooit is dichtgevroren. Er zijn hier dus duidelijk 'boven' natuurlijke krachten in het spel. Als je door een traditioneel dorp als Noorbeek

wandelt, dan let je natuurlijk op kleinigheden en zo valt het ons op dat het dorpje al op 12 september 1944 werd bevrijd, bijna een week voor aanvang van operatie 'Market Garden'.

Na Noorbeek volgt een lange rechte weg, met aan weerskanten een prachtig vergezicht over de omgeving. Er ligt een enkele boerderij in een verder glooiend landschap. Op een bankje langs de weg zit 'ons lief vrouwe uit Den Bosch' aan haar middagboterhammetje, ondertussen genietend van het mooie uitzicht. Zo op een idee gebracht zoek ook ik in m'n rugzak naar mijn meegebrachte broodje kaas, er is geen betere kans dan hier om het nuttige met het aangename te verenigen.

Wij passeren ondertussen twee hotels, een teken dat het toerisme hier welig tiert; er is trouwens geen reden te bedenken waarom dat niet zo zou zijn. We komen weer bij een uitzonderlijk mooie glooiing in het landschap. Aanvankelijk lopen we nog langs de 'bovenrand' en zien beneden een kerktoeren schitteren in het zonlicht. We nemen een omweggetje over een weiland en dalen even later over een steile, glibberige akkerweg af naar het dorpje Slenaken.

Hier gaan we de hoofdroute van het Krijtlandpad verlaten en maken een doorsteek naar Gulpen. Het ongeveer 8 kilometer lange slingerpaadje door het Gulpdal biedt ongekende tafereeltjes, maar daarover dadelijk meer.

We nemen eerst even tijd voor een kopje koffie en opnieuw spelen we voor keurmeesters van het Limburgse kersenvlaaitje. Hier treffen we weer de tweede helft van het wandelcomiteetje, maar nu is het de beurt aan Theo Bouwmans om te vertellen dat hij bij Nuenen ook eens meeliep met een wandelend dineetje en daar prompt het spoor bijster raakte. Ook komen er drie dappere dames binnen, onder leiding van Mia uit

de boetiek, ze hebben voor zichzelf eveneens een taartje op het verlanglijstje staan.

In de Kampioen van november wordt de route door het Gulpdal aangeprezen als tocht van de maand. En het is echt een aanrader gebleken. Verrassend is dat je in een rivierdal geen aanzienlijke hoogteverschil verwacht.

Hier krijgen we echter af te rekenen met 150 meter omhoog en omlaag over 8 km, een redelijk Ardennentochtje waardig!

De Gulp, aanvankelijk een slootje, blijkt een wispelurig riviertje te zijn. Bij het bruggetje in Slenaken vraag je je eigenlijk af waarom ze er een brug overheen gebouwd hebben, wij in goede doen, springen er toch gewoon overheen. We gaan dwars door een soort weiland, misschien moet ik zeggen 'uiterwaarden', dus in wezen het overstromingsdomein van het kronkelende riviertje. Hier en daar ligt er een vlondertje overheen. We moeten wel oppassen dat we op de been blijven, want het is hier behoorlijk glad. De grond onder je voeten voelt net aan of hij bevroren is en het bovenste laagje door de zon is ontdooid. Soms moeten we behoorlijk naar adem snakken om tegen een steil pad op te kunnen komen. Onbegrijpelijk hoe de schapen zo rustig op die hellende weilanden kunnen staan grazen. Trouwens wij hebben het ook niet makkelijk, door de vele voetstappen die ons voorgingen is het parkoers in een behoorlijke modderpartij veranderd. Regelmatig verlaten we de loop van de rivier om iets verder 'landinwaarts' van een mooi uitzicht te genieten of door een bos te wandelen.

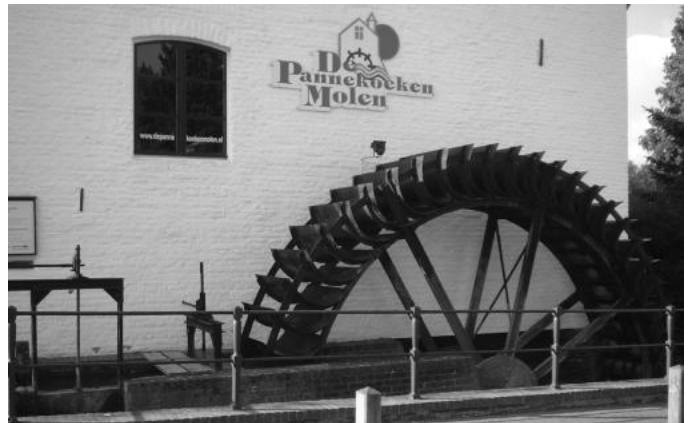

We komen bij de verzorgingspost en Dini heeft van-

daag kippensoep in de aanbieding. Het hele team staat met bussen en al langs een bosweg en zo te horen en zien is het wachten geen vervelende bezigheid. Frans vertelt verhaaltjes, Jan bedenkt de moppen en Toon houdt de boekhouding bij of iedereen doorkomt en zo is het teamwerk in optima forma.

Het is inmiddels behoorlijk gaan waaien en de wind speelt met de bomen. We dalen af via een holle weg, terwijl een storm met slagregens over ons heentrekt. Gelukkig is de regen van korte duur, maar de wind blijft stevig doorblazen. Links van ons zien we de Gulp, rechts een terrein van de schutterij. We komen bij de eerste huizen van het gehucht Pesaken. De route die de ANWB in de Kampioen aangeeft steekt hier de Gulp over en gaat aan de andere zijde verder naar Gulpen. Aan die kant is het iets meer toeristisch met hotelletjes en restaurants, ook het alternatief om nog een ommetje te maken langs het terrein van de schutterij laten we achterwege.

Na een paar kilometer over een asfaltweg komen we in

een buitenwijk van Gulpen, een futuristisch gebouw schreeuwt om aandacht, maar ik maak voor vandaag m'n laatste kiekje van de Pannenkoekenmolen.

In Gulpen is er op het eerste plein waar we aankomen kermis, maar daar valt nog niet veel te beleven. Na wat zoeken vinden we toch de Markt, maar die is er vandaag niet, weet een snuggere viskraamuitbater. Een vrouwtje dat hier ter plaatse echter 'al meer dan vijftig jaar' de weg weet, wijst ons naar de tekst aan de overzijde van het plein: kijk daar staat het 'Het Brouwerswapen', de juiste plek waar we aan het eind van onze tocht moeten zijn.

Rest ons alleen nog Toon van Wordragen en zijn team te bedanken voor de geweldige clubreizen die zij ons dit jaar hebben aangeboden, de gezellige sfeer waarin alles werd gerealiseerd en het vele plezier dat we onderweg met elkaar mochten beleven. Natuurlijk ook dank aan de chauffeurs Jan van Gorkum en Frans v.d. Oever die er voor zorgden dat we ombekommerd van huis gingen en weer thuis kwamen.

Wij zien elkaar graag weer terug volgend jaar op 8 maart, als we een wandeling gaan maken op de GR 5 van La Reid naar Stavelot, tot dan.

IN DE SFEER VAN KERSTGEDACHTEN EN GOEDE WENSEN

Het verhaal van deze Belgische vrouw is eigenlijk een "oude koe uit de sloot halen". Maar als je leest wat zij in de laatste zes jaar belangeloos voor een bevolkingsgroep, ver weg van ons warme Europese bed, heeft ondernomen, dan kun je daar alleen maar bewondering voor hebben.

In 1996 liep zij in 84 dagen 1967 kilometer naar Santiago de Compostela, om geld te werven voor een melaatsencentrum in India. Daarna volgden in 1997 reizen van 32, 40 dagen en vijf maanden, waarbij het gespaarde kapitaal voor een groot deel en nog eens 500 kg aan goederen aan de plaatselijke straatarme bevolking wordt geschonken.

In 1996 een zes weken durende reis naar Calcutta en dan ontstaat

het plan om uit te zien naar een project, dat iets structureel aan de positie van die mensen kan veranderen. Dat project wordt de streek Purulia.

Met behulp van een bisschop en nog een priester worden de plannen uitgewerkt. Heel belangrijk is het om de levensstandaard van de mensen te verbeteren, o.a. door onderwijs en een goede medische verzorging, en zo begint eind maart 2001 een sponsortocht van 10.000 kilometer van Heusden-Zolder naar Purulia, waarover u aansluitend een verslag aantreft.

De teleurstelling is, dat de onderneming op 15 augustus, na 1197 kilometer gelopen te hebben, vanwege gezondheidsproblemen moet worden afgeblazen. Ja, op 62-jarige leeftijd is de kans, dat je lichamelijke ongemakken krijgt groter, dan wanneer je 32 bent! De voldoening is, dat ze toch veel geld voor het project heeft ingezameld, en dat een andere Belg, Norbert Kempeneers, de resterende 7800 kilometer gaat lopen. Weliswaar wandelt hij niet naar Purulia, maar beperkt hij zich tot Europa (België-Frankrijk-Spanje-Portugal).

Indien u belangstelling heeft voor het project, dan heb ik een E-mail-adres: 'leen.luca@belgacom.net'.

Het internetadres is: <http://go.to/purulia>

Haar huisadres ken ik niet, maar daar is natuurlijk ook achter te komen.

Peter van de Ven

HET WANDELAVONTUUR VAN LEEN LUCA: TELEURSTELLING EN VOLDOENING

Geschreven door: Leen Luca

Dyon, 21 april 2001

Ik maak het goed, ben sinds gisteren in Dijon, en trek morgen verder richting Bourg-en-Bresse.

Op de teller 537 km.

De afstanden per dag worden meestal gekozen aan de hand van al dan niet op voorhand gekende verblijfsadressen, het weer, de fysieke conditie of de moeilijkheidsgraad (hellingen).

Ze variëren van 6 tot 26 kilometer.

Grotere plaatsen waar ik overnachtte waren Bouillon, Sedan, Berzieux, Saint-Dizier, en dan nu in Dyon.

De slaapplekts varieerde van hemelbed met baldakijn in kasteel, via divan, parketvloer van het patronaat, stenen vloer in de keuken van een polyvalente zaal, naar een gîte d'étape, een stoffige studeerkamer volgestouwd met antieke blikken, dozen, ceramiek, kunstige affiches en boeken, een kamer op een boerderij, naar een matras op de grond in een studio van 12 m², een auberge ...

Mag ik hier eerst en vooral dank zeggen aan allen die mij onderdak, maaltijden, picknick en financiële steun gaven. Alsook diegenen die mij onderweg iets aanboden: een warme maaltijd, een kop koffie, geld.

DE BETEKENIS VAN DE ROLSTOEL

Symboliek.

- herinnert aan de bedevaart naar Compostela, net 5 jaar geleden, met een mindervalide
- verwijst naar de talrijke mindervaliden in India, die zich zouden kunnen verplaatsen moesten ze er één hebben
- legt de vinger op de wonde op hoeveel plaatsen er geen rekening wordt gehouden met diegenen die zich alleen daarmee kunnen verplaatsen
- toont aan hoe weinig de aanleggers van wegen buiten de dorpskom gedacht hebben aan die zwakke weggebruikers
- is voor mij een ideale manier voor het vervoeren van mijn bagage.

Gewicht.

Pas een week geleden was er gelegenheid om het geheel te wegen: 64,400 kg.

Dat gewicht vergroot soms als men mij wat voedingswaren in blik meegeeft, een kilo fruit, een paar flessen water.

Problemen.

Door de afhellende ligging van de weg is de linkerband bijna volledig weggesleten. Het wagentje was ook zeer moeilijk te duwen. Verleden week werden de wielen gewisseld, wat de banden gelijk zal laten afslijten.

Er zat blijkbaar een constructiefout in, die door een boer (fietsfanaat) gecorrigeerd werd.

Sindsdien loopt het wagentje veel lichter. Of is het omdat ik meer geoefend ben?

ZICHTBAARHEID

Het éne vlaggetje werd door een tweede aangevuld.

Lichtjes die op batterijen werken maakten mij meer zichtbaar: twee witte vooraan, twee rode achteraan.

BAGAGE

Lading.

Als ik, de stuntelige manier bekijk op de krantenfoto's van het vertrek, moet ik glimlachen. De tweede dag reeds werd alles herladen. De derde dag bleef een deel van de oorspronkelijke bagage achter, die via de familie de Villenfagne de Vogelsanck de weg terug naar huis vond..

Intussen zijn rug- en reiszakken vervangen door een aluminium kist die juist op de zitting past, en waarin het meeste waterdicht en overzichtelijk kon gerangschikt worden.

Alleen ging het gewicht weer omhoog.

De affiches die vertellen wat ik doe, een lumineus idee in Blehen, verbeterd in La-Plante, bijgewerkt door de dienst Toerisme Heusden-Zolder, werden intussen op een degelijke manier bevestigd.

INHOUD

Alleen het hoognodige en toch nog teveel

MIJN GEWICHT

79 kg bij vertrek.

Ik heb de indruk dat er nog niet veel van verdwenen is. Dat moet wellicht straks met de zon wegsmelten.

HET WEER

Regen, veel regen, nog meer regen. Hagelbuien soms.

Toch al een paar dagen zon verleden week, en ook deze week. Mijn huid, van gezicht en handen, is in ieder geval reeds zo bruin als was ik gaan skiën.

Gisteren een paar flinke sneeuwbuien. Maar ik had tot dusver altijd een warm onderkomen en kon telkens alles drogen. Dat is heel belangrijk.

En elke dag draag ik de zon in mijn hart mee, en dat is het voornaamste.

VOEDING

Ik eet driemaal daags.

Ik leef van wat men mij aanbiedt, en kocht tot op heden nog maar éénmaal wat bij, of heel soms een broodje.

Vooraf 'Frans' brood en kaas zijn altijd aanwezig.

's Middags heb ik het liefst confituur. Dat gaat het gemakkelijkst naar binnen met een slok water. Maar toch moet ik mij telkens dwingen om te eten. Het is alsof ik geen honger heb, of te moe ben (?) terwijl ik aan het stappen ben. Men geeft me veel fruit mee, yoghurt, noten. En allen zijn heel bezorgd om mij de nodige krachten te geven, o.a. met pasta's.

En of ik geluk heb gehad totnogtoe. Bijna overal zelfgemaakte confituur, vers gebakken fruittaarten, groenten uit de eigen tuin. Artisanaal dus (=ambachtelijk). Water is mijn drank onderweg. Anders een kop Ricoré, of een infusie (thé), alhoewel meestal wijn wordt aangeboden. Maar dat drink ik nooit, ook niet thuis.

FYSIEKE CONDITIE

Thuis heb ik altijd rugpijn. Dat is nu natuurlijk niet verminderd, maar ook geen noemenswaardige hinder om vooruit te komen. Ik heb wel veel last van mijn linkerbeen, vanuit de onderrug en heup tot in de tenen. Zelfs 's nachts kan ik er niet op liggen. Ik ben een zeer goede slaper, altijd al geweest. Maar op dat been kan ik niet liggen zonder wakker te worden. Vermoedelijk doet de ligging van de weg daar ook iets aan. Afhellend naar links. Het wagentje wil dus ook altijd naar links. Het is in feite een tegennatuurlijke houding van de hele romp. Namelijk duwen met de linkerhand en bijtrekken met de rechter.

Op zichzelf geen probleem, ware het niet dat na iedere dag een andere komt, in dezelfde houding. Ik vrees ook dat het een hele tijd zal duren vooraleer ik mij nadien van de stapschoenen ontwen. Ik heb mijn voeten nog niet gevoeld. God zij dank. Geen blaren. Maar dagen zoals vandaag, als ik ter plaatse blijf om welke reden dan ook, ondervind ik dat het niet gaat om met andere schoenen te stappen. Het is alsof mijn voeten naar de stapschoenen zijn toe gegroeid.

Maar dat is dan maar een probleem voor een dag.

DANYABAD

Ik ben intussen enkele kilometers verder: 187 om precies te zijn.

Het weer is nog altijd zeer wisselvallig. Regen (veel) en zon (weinig) wisselen zich af.

Het vorige bericht werd verstuurd uit Dyon. Ik verliet deze stad op maandagmorgen, 10 FF rijker als dat ik er op vrijdagavond was binnengekomen. Een beetje ontgoocheld.

Maar wat een ontmoetingen op deze 23 april.

Ik at een warme maaltijd aan de buitenrand van deze stad, bij een familie die mij met open armen ontving.

Iets later maakte een dame rechtsomkeer bij het zien van mijn vlaggetjes. Wat mij meteen een slaapplek opleverde voor die avond. Zij het dan met een kleine omweg naar Bonnencontre.

In de namiddag dronk ik eerst nog koffie in de Allée de l'Espérance in Corcelles-les-Citeaux.

Op deze drie plaatsen ontmoette ik families met het hart op de juiste plaats, die mij naast hun gastvrijheid ook nog flink financieel steunden. Driemaal het hele verhaal vertelt, antwoorden op de gestelde vragen. Maar ook luisteren naar hun verhaal dat ze mij toevertrouwen.

Bij de 14 km die ik die dag stapte geeft dit naast de lichamelijke, ook een geestelijke vermoeidheid. Maar wat een rijkdom. Ik geloof ook niet meer in het toeval: 'Laan van de Hoop' - 'Dorp van de Goede Ontmoeting', zijn slechts enkele voorbeelden.

Ook hier wil ik dank zeggen aan allen die mij onderdak gaven, die mij met warmte hebben omringd.

Via dit bericht gaat mijn oprechte dank en genegenheid naar de drie (vier) mensen thuis. Mijn dochter Anja, haar man Vincent, hun dochtertje Caroline.

Bij mijn vertrek op 4 maart heb ik er niet bij stilgestaan hoeveel taken ik op hun schouders heb achtergelaten.

Verder maak ik het goed en hou er de moed in.

En mijn voeten zijn nog altijd zonder blaren. Oef!!!

Voor een rechtszaak in verband met het dodelijke ongeval van mijn man René, zou ik op 22 mei voor één dag thuis moeten zijn. Om daarna zo rap mogelijk de tocht te hervatten daar waar ik stopte.

BEGIN JUNI 2001

Alweer meer dan 300 kilometer afgelegd. In Chabrieres 1 dag langer gebleven wegens ziekte. In Veynes moest ik mijn tocht een week onderbreken. Vanavond kom ik in Castellane aan, dat 20 kilometer hiervandaan ligt.

Door dit verslagje op internet te brengen kan ik pas in de namiddag vertrekken. Ik zit op 721m hoogte, maar klim onmiddellijk naar 1054m op de Col de Luens, 6 km van hier, en kom in Séranon aan op 1081m. Klimmen de hele dag. Gelukkig wacht me daar een hotel, gereserveerd en betaald door de burgemeester. Dat was verleden nacht ook het geval hier in Castellane.

Aangekomen na 21km, geklommen vanuit Senez. 750m tot 1148 op de Col des Lesques. Het was dan al na de middag. De weg was in zeer korte bochten naar boven gegaan. Ik moest door de Clues de Taulanne. Voor mij

ijzingwekkend, mijn hart klopte in mijn keel. Tussen iedere bocht slalomde ik van de ene buitenbocht naar de andere. Kwestie dat men mij op tijd zou zien. Iedere keer dat het verkeer mij in de rug komt sta ik doodsangsten uit.

Sinds mijn 14de, toen ik eens door een man in de rug werd aangevallen, en die nadien tot het uiterste overging, is die behoefte om voor rugdekking te zorgen nooit meer weggegaan.

Langs de binnenbocht loodrechte wanden die naar de wolken reiken. Mooi om te zien. Langs de buitenbocht echter een adembenemende maar ijzingwekkende diepte, met helemaal beneden, nauwelijks zichtbaar, een berggrivertje. Het zweet staat in mijn handen, maar het water kan mij niet afkoelen. Ik hou het stuur geklemd alsof mijn leven ervan af hangt. Droom ik, of helt de weg wel degelijk naar de afgrond toe? Als je in de auto al bang bent, moet je het heus eens te voet doen. Seconden tikken als uren weg. Komt hier geen einde aan? Als ik erdoor ben gun ik mezelf een half uur rust. De 10 km dalen naar Castellane stemt mij niet gerust. Inderdaad vandaag moet ik uit die diepe put weer naar boven. Ik zal blij zijn als ik weer van uit de hoogte kan uitkijken naar het kerkje boven op de rots, dat ik nu torenhoog boven mij zie uitsteken. Zou het helpen als ik nu in een goed bed sliep?

De nacht tevoren was even anders. In Senez, een piepklein dorp met één kathedraal en 5 huizen was alles, tot privé-huizen toe, voor twee dagen gereserveerd wegens een bruiloft met 120 genodigden die van overal hier naartoe kwamen. Mijn bed voor die nacht stond in Bethlehem. Een 'gesloten' schuur, tot mijn enkels in het mulle zand. Leeg. Behalve twee aftandse landbouwmachines. Ik ben afkomstig van het boerenbuiten, maar heb er het raden naar waarvoor ze ooit gediend hebben.

Op één ervan waren twee planken vastgemaakt. Met maar eventjes een helling van 35%. Het enige bed wat ik had gevonden. Misschien ware het kribbetje in voornoemd dorpje welkomer geweest. Maar ik moest het ermee doen. Mijn slaapzak, uit nylon, gleed constant - met inhoud - naar beneden. En ik me maar vastklampen en dat niet alleen om mezelf te beschermen, maar ik wil de slaapzak wat proper houden want die moet nog een heel stuk meereizen. En plots, het ei van Columbus. De rolstoel netjes in het middel van die anderhalve meter lange planken, met zijn vier remmen vastgezet. Zo had ik in de lenden toch wat steun. Om het kwartier wakker wegens 'slipgevaar' ben ik de nacht doorgekomen. Alléén, de rolstoel moest terug de weg op. De inrit naar de stal liep zowat loodrecht naar beneden. Terug naar boven was andere koek. Mijn schoenen gleden weg in het dauwnatte gras. Maar wat een heerlijk gevoel, na maar eventjes 12 uren slapen (wegens geen licht bleef er 's avonds niets anders over dan vroeg op mijn glijbaan plaats te nemen).

Dit was één van de vele, vele dagen. Voorafgegaan door zoveel. En hopelijk nog gevolgd door heel vele.

Zo gauw ik kan komt er nog een verhaaltje voor het slapengaan.

Elke dag een nieuwe dag in die grote kathedraal, gebouwd door de allerbeste van alle architecten: O. L. Heer. Op hem en op zijn Moeder Maria heb ik mijn vertrouwen voor deze weg gebouwd. Ik ben ervan overtuigd dat Zij mij niet in de steek zullen laten.

VAARWEL

Vaarwel Middellandse Zee. Ik heb je voor het eerst ontmoet op 13 juni en verliet je pas op onze nationale feestdag 21 juli. Gedurende 545 km en 39 dagen lang heb ik je diepblauwe kleur gezien. Toen ik je voor het eerst zag was ik blij. Maar ik heb je ook gehaat, soms, of liever de weg die zich langs je kusten slingert.

Ik zag lieflijke stranden, kleine inhammen en grotere stranden. Plaatsen voor rijken en voor minder gegoede burgers. Er waren havens met enkel plaats voor de wit glimmende jachten, de één al iets groter dan de andere. Fortuinen, dobberend op het water. Er waren lieflijke vissershaventjes, schuiten op het zand. Ik heb er een paar keer hunkerend naar gekeken als ik een overnachting zocht. Want ik vond vier keer geen onderkomen! En helaas, het schelpenzand liet door de rolstoel geen sporen trekken. Weer andere stranden waren zo rijkelijk ingericht met stoelen, parasols en tafeltjes en de mensen lagen als sardienen op elkaar geplakt. Ik heb op de dijken gestapt. De croisette in Cannes, Nice en Monaco. Monte-Carlo, waar ik ongewenst was. In Menton wisselde ik Frankrijk in voor Italië. Ook de kustnaam veranderde. De Côte d'Azur werd nu de Riviera di Ponte, dan Riviera di Levante en uiteindelijk de Riviera della Versillia. Langs jouw stranden leerde ik mijn Italiaanse woorden; Grazie, Per favore, frutti, fiori...

Ik heb geklommen en liters gezweet. Ben stil gebleven bij de grootsheid van de natuur, de begroeiing van bougainvilles, oleanders en wilde vijgenbomen die ik met hun wee zoete geur van op afstand kon lokaliseren. Verwensingen heb ik heel stilletjes ook geuit. Toen steenlawines mijn geplande reisweg Barcelonnette-Col de Larche met ongeveer 300 km omweg via de Azurenkust afleidde. Via de 'Route Napoleon' was ik er eigenlijk gerust in. Langs de zee zou alles plat zijn, maar wat een misrekening!!!

Ik droomde van ons Noordzeestrand, zo dicht bij huis, maar voor mij zo ver weg. Ik ben een stukje van je verwijderd gebleven tussen Sestri-Levante en La Spezia. Ook die weg, een stuk zwarte asfalt dat pas vernieuwd

---

was, en waar de wegmarkeringen nog ontbraken, ligt nog vers in mijn geheugen. De Passo del Bracco, volgens de mensen hier het zwaarste stuk van de Giro d'Italia, wel die heb ik ook in de kuit.

Op een dag zag ik langs de weg een verwijzing naar een restaurant 'Cucina fiamenghilla'. Ik ging dromen van een doodgewone gekookte aardappel zoals thuis. Ik kan mij niet meer herinneren waar of wanneer ik die voor het laatst heb gegeten. Zou ik ... ? Neen Leen, geen extra uitgaven, of toch ... ? Neen !! Uiteindelijk ben ik anderhalve kilometer terug op mijn passen gekeerd en ben ik de helling opgeklommen. Wat ik als 'Vlaams' vertaald had, bleek de naam voor een visbereiding te zijn. Ik werd er met veel eerbetoen ontvangen en kreeg een 4-gangenmenu voorgezet. Bezweet, met zware stapschoenen op de tapijten van een luxe restaurant. Daarbovenop nog een flinke duit in het spaarpotje, maar ... nog geen patatje geproefd! Verder onderweg kunnen drie Oostendenaars per motor niet vermoeden hoe onze korte ontmoeting mij verheugde. Ik pompte mijn longen vol met de zilte zeelucht die als een wolk om ons heen hing, een foto als bewijs en weg waren ze. 'Doe ze thuis de groeten van mij' riep ik hen nog na.

Twee dagen later zag ik de diepblauwe kleur van de Middellandse Zee terug opduiken. Het was 11 juli, onze Vlaamse feestdag. De nacht zou ik doorbrengen in een school. Na een verfrissend stortbad werd ik aan tafel verwacht. Eerst de traditionele pasta. Ik zag een marinecadet in zijn hagelwit uniform. Hij staarde ontzet naar zijn bord. 'Hoe moet hij die tomatensaus zonder spatje verorberen' dacht ik. De dienstster reageerde onmiddellijk en knoopte met veel omhaal en een reuze strik een tafellaken om zijn hals. Beteuterd zei hij: 'Come uno bambino'. De schaterlach van allen brak de spanning en met zichtbaar genoegen at de jongeman opgelucht de inhoud van zijn bord. Dit voorval had even mijn aandacht afgeleid van de tweede schotel. Ik kon mijn ogen niet geloven ... gebakken patatjes!!! Nu nog proef ik ze op mijn tong. Heerlijk was dat. Niet het minste stukje liet ik er van liggen.

Een volgende halte liet nogal wat lawaai na. Al had ik het zelf veroorzaakt. Ik mocht slapen op de wachtpost van de Assistenza Publico (OCMW) in Sarzana. Ze 'legden allemaal samen' om mij een reuze pizza voor te zetten en namen mij 's avonds met de ambulance mee naar het strand voor een schitterend vuurwerk. 't Was al twee uur in de nacht voor ik het stapelbed in kon. Zonder wekker zou ik daar niet wakker zijn geworden. Ik wilde in geen geval het meisje storen dat onder mij sliep. Dus veerde ik recht toen de wekker ging rinkelen en tastte in het donker op het andere bed om hen het zwijgen op te leggen. Mijn volle gewicht deed de ijzeren bedleuning met een knallende dreun op de grond belanden. Het meisje kon nog net op tijd beletten dat ik de leuning achterna viel. De knallen van het vuurwerk hebben op de hulppost nog een tijdje nagezinderd. Terwijl ik 's anderendaags aan het stappen was, moest ik plots schaterlachen en dacht: 'Indien ik gevallen was, kon ik het nergens anders beter doen. Ik was immers in een EHBO centrum en er stonden vijf ambulances om mij te vervoeren. Niet iedereen heeft zoveel geluk dacht ik ...'

Vanaf Marinella di Sarzana zou ik niet meer klimmen. Langs de dijk kon ik op een vlakke weg verder, alhoewel ik meer oog had voor de groene heuvels aan de andere kant. Daarachter lagen hoge bergtoppen. Het leek mij dat op sommige plaatsen de sneeuw zo laag lag dat ik het niet kon begrijpen. Even later werd het mij duidelijk ... het was geen sneeuw, maar witte marmer. Het was gewoon indrukwekkend. Ik dacht plots aan de kunstwerken van Michelangelo en 'zijn' madonna in de Onze-Lieve-Vrouwkerk van Brugge. Ik meen dat dat het enige beeld van hem is dat tijdens zijn leven Italië verlaten heeft. Ik voelde een fierheid dat ik tot hier te voet geraakt was. Aan iedereen die ik daarna tegenkwam vertelde ik met trots over het prachtige beeld van Michelangelo en over het mooie Lieve Vrouwenbeeld in het kerkje van de Lindeman in Zolder. Diezelfde avond kwam ik aan in Marina di Massa. Ik zou er enkele dagen kunnen verblijven en uitrusten. Luciana en Piero van de Lindeman hadden mij met veel liefde hun huisje aangeboden. Ik heb er kunnen genieten van de rust en van de keuken en de liefde van heel de familie in de buurt. Ik ervoer hier de intense genegenheid van een stukje Italiaans Limburg.

Ondertussen was de laatste Middellandse Zeedag aangebroken. Ik wou op een waardige manier afscheid nemen van de trouwe en eeuwig blauwe metgezel, die mij gedurende meer dan 500 km gezelschap hield. Over een houten looppad ging ik met mijn rolstoel tot aan de waterkant. De reddingsdienst verlegde zelfs een boot om mij door te laten. Dan trok ik verder naar Viareggio. Het stemde mij blij. Ik begon nu aan mijn tocht om Italië te dwarsen in de richting van de andere kust, de Adriatische Riviera. In Viareggio bleef ik een paar nachten. Hier kwam ik in contact met de armenkeuken. Ik wou als een arme en al bedelend voor eten en logies naar India. Maar ik voel dat ik mij nog niet klein genoeg gemaakt heb om tussen hen te leven. mea culpa. Ik kom nu Toscanië binnen. Arrividerci Mare Figure.

EEN LIEVE GROET VAN OP EEN LANGE WEG, LEEN LUCA

Goud op de Rothaarsteig

In de laatste week van de maand die Duitsers 'Goldene Oktober' noemen, ben ik met Paul en mijn jongste dochter Lisa aan de wandel geweest op de Rothaarsteig, een Fernwanderweg die met een lengte van ongeveer 160 kilometer loopt over het Rothaargebergte. Omdat ik via een internetaanvraag wat (gratis) materiaal had opgestuurd gekregen, bestaande uit een eenvoudige routebeschrijving, overzichtskaart, overnachtingsadressen en fotomateriaal, hoefden wij in de startplaats alleen nog maar een wandelkaart te kopen.

Materiaal: wandelkaart, waterdichte schoenen, rugzakken en regencapes.

Hoogte en parcours: van 200 tot 841 meter. Weinig verhard, veel modder-, gras- en bospaden.

Overnachtingen: jeugdherberg, zimmer frei, pension, gasthaus, hotel.

Markering: een liggende witte R in een rood vlak; voor toevoerwegen idem, maar dan geel.

Omdat de weg vrij nieuw is, (mei 2001) goed gemarkeerd, soms overvloedig.

Van Dillenburg naar Wilgersdorf

In Dillenburg, de geboortestad van Willem van Oranje (de Zwijger) begint de route met de beklimming van de berg waarop de Wilhelmsturm staat die gebouwd is ter ere van bovengenoemd persoon. Verder op deze route gouden bomen: beuk, lariks en linde. Regen, hagel, wind. Een picknick in een schuilhutje waar de benzinebrander en pannenset worden uitgetest ten behoeve van een kom warme soep. Een regenboog, zilveren druppels in de zonnestralen. Een adembenemend schouwspel met nevel en zon, en een hond die aan de wandel is met een stuk hout van 3 meter lang.

Tussen Siegerland en Hessen naar de bron van de Lahn

Als we de volgende morgen wakker worden is de wereld om ons heen wit bevroren. De zon schijnt, maar de schoenen krijgen vandaag een modder- en waterbestendigheidstest. Die ze trouwens goed doorstaan. Gelukkig maar, want ze zullen nog heel wat nattigheid te verwerken krijgen. De route voert ons vandaag langs drie bronnen, de Dill, Ilse en Lahn. Goed drinkwater. Ook nu weer gouden bomen: beuk, lariks en esdoorn. Het blijft koud, maar een gezellig zitje, gemaakt van grote stenen, nodigt toch uit tot het maken van soep. Langs een middeleeuwse steenweg staan infoborden, waarop uitleg staat over het ontstaan van deze weg en zijn economische betekenis voor de streek: vervoer van steenkool en erts door een moerassig gebied. Aan het eind van de etappe is de herberg vol, maar de aardige herbergierster brengt ons naar haar collega 10 km. verderop, waar we welkom worden geheten in een ruimte vol geweien en waar we dus wild eten.

Over de waterscheiding van Siegerland en Witgenstein naar Lützel

Nadat we weer naar onze startplaats zijn gebracht, wordt nog even een kijkje genomen bij de Lahnquelle, dan gaan de regenponcho's aan en kunnen we op stap. Onze gastheer zei: slecht weer bestaat niet, alleen slechte kleding. We hebben vandaag een korte etappe, en dat komt goed uit want Lisa heeft last van haar achillespees en het regent de

hele dag. We passeren de bronnen van de Ilm, de Sieg, en de Eder. Onderweg is er van alles te zien langs een natuurleerpad: een bronbril, een telefoonboom en een stammenvoeler. We lopen weer een stuk over de 'Kohlstrasse', komen hele mooie ligbanken tegen, en lopen door een elfachtig nevelig dal van de meanderende Eder met wel duizend kleuren groen; in de verte horen we de trein al fluiten. In Lützel nemen we het treintje naar Hilchenbach waar onze natte spullen kunnen drogen in de droogruimte van de jeugdherberg.

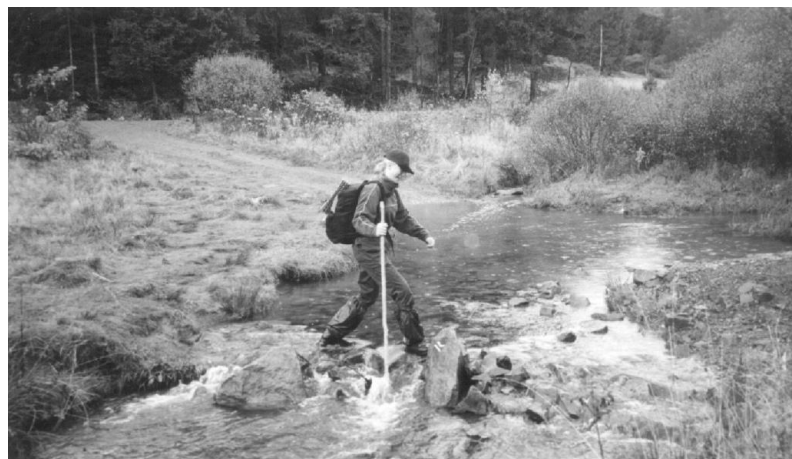
Tussen Witgenstein en Sauerland naar de Rhein-Weser-Toren.

Na een korte treinreis zijn we weer op ons eindpunt van gisteren, en we beginnen aan de klim naar een uitkijktoren, waar we niet in gaan omdat het mistig is. Wat lager ligt de ruïne van Ginsburg. Hier wordt Willem van Oranje herdacht en voor een Euro mogen we de trappen van de lelijke uitkijktoren beklimmen. Het uitzicht is in ieder geval mooi, en we krijgen toch nog een klein sliertje zon te zien.

Bij de 'Dreiherrnstein' ligt het drielandpunt van de Vorstendommen Keulen en Witgenstein, en het Graafschap Nassau. In de schuilhut wordt van regenwater koffie gemaakt.

Langs de route staan mooie infopanelen over bosbouw, maar de regen nodigt niet uit tot slenteren. Een spannende oversteek via stapstenen van een wild stromende beek zorgt voor afleiding, en de achillespees van Lisa speelt nog steeds op. Er volgt een mooi stuk door het Schwarzbachtal en dan beginnen we aan de steile klim naar de hooggelegen toren die hier op de waterscheiding staat van de Rijn en de Weser. Een groep fietsers werkt op de lachspieren, want bij hen zit de modder tot in hun haren; bij ons slechts tot aan de knieën. Voor de deur van ons onderkomen staat een bak met water en een bezem om de schoenen te wassen. Binnen liggen de sloffes klaar.

Door het Smallenbergerland naar Schanze

De volgende dag is alles weer schoon en droog dankzij de uitstekende verwarming, en na een kijkje uit de hoge toren gaan we weer vol goede moed op pad. Lisa's been is minder gevoelig, dankzij een homeopathisch middel. Gelukkig maar, want het wordt vandaag een lange etappe. Eerst komen we bij de bron van de Somborn waar onlangs een reünie van de wereldwijd verspreide Somborn-familie werd gehouden en waar vanwege die feestelijke gebeurtenis een eik werd geplant (die wij trouwens niet konden vinden tussen alle beuken).

Ongeveer halverwege de etappe staat een heel chique 'Jagdhaus' waar wij vanwege de regen

en de kou binnen koffie drinken, met lekker Heimbeeregebak. Even verderop kun je kiezen tussen twee routes en wij nemen de kamvariant. Daar zit namelijk een hangbrug in, en die lijkt ons wel leuk. De hangbrug is toch wat lager en korter dan we dachten, en omdat het op dat moment keihard hagelt beleven we er niet zo veel lol aan. Dan lopen we ook nog verkeerd en komen na wat dwalen toch nog op de dalvariant uit. Aan het eind laat de zon nog even zijn licht schijnen op de mooie beukenbossen en tovert vurige randen aan de wolken. En zo is er weer een dag voorbij.

Tussen Witgenstein en Sauerland naar Winterberg

Vandaag waait er een koude wind, en we stappen stevig door om warm te blijven. We komen langs de Friedensquelle, een oud tolhuis (grens Keulen-Witgenstein), een Kneipp-voetenbad en de Lennequelle. De paden zijn hier verhard en breed, de omgeving parkachtig, en we zien veel andere 'wandelaars'. Boven op de 'Kahler Asten' is het een drukte van belang met een grote parkeerplaats, busladingen en wandelwagens. We worden nagestaard vanwege onze modderschoenen, wandelstokken en rugzakken. Hierboven bevindt zich het Duitse weerinstituut, en er staan weer interessante infopalen. Op één ervan staat dat hier in 1970 wel 2,39 meter sneeuw viel. Na een rondje over deze hoogte vol (uitgebloeide) heide, mogen we weer langs een smal modderpad naar beneden.

Dan volgt een mooi gedeelte langs een beek, met steile hellingen, waar hekjes voorkomen dat we naar beneden glijden of vallen. Daarna een pittige klim naar de springschans, waar we Winterberg zien liggen: een bekende

wintersportplaats. Bij de VVV regelt men een onderkomen, en na ons te hebben verlost van onze rugzakken gaan we nog even de stad bekijken waar meer Nederlands dan Duits wordt gesproken. De pizza's zijn erg lekker.

Over de hoogste berg naar Willingen

Vandaag kunnen we net als gisteren genieten van mooie uitzichten, hoewel het 's morgens bij vertrek erg mistig is. Zodra we de stad uit zijn lopen we meteen langs mooie steile paadjes, over trapjes, langs een beek, en komen langs de bron van de Ruhr. Over bospaden, door de regen, langs ontelbaar veel sparren, over de heide naar de Langenberg, die het hoogste punt is van de Rothaarsteig. Dan volgt een tamelijk steile afdaling naar Willingen onder de kabelbaan door, waarin zich meerdere sportievelingen omhoog laten vervoeren met hun fiets, om daarna met ware doodsverachting af te dalen. Vonden wij Winterberg al tamelijk toeristisch, Willingen is nog erger, mede omdat het weekend begonnen is, waarin zich veel jeugd verzamelt die hier op partnerjacht gaat.

De jeugdhierberg is gesloten, dus we laten ons bij de VVV ophalen door de eigenaar van een hotel, dat nog plaats heeft. We worden begroet met 'Hali-Halo' en dat tafereel herhaalt zich bij elke gast die binnenkomt. Het uitzicht vanuit de eetzaal zou schitterend zijn geweest, als het niet zo hard regende.

Door het noorden van Sauerland naar Brilon

De volgende morgen kunnen we, tijdens het ontbijt, toch nog van het uitzicht genieten, inclusief zonsopgang, als er even wat wolken opzij gaan om dit mooie schouwspel te laten zien. Na onze rugzakken te hebben verzwaard met allerlei lekkers dat ons wordt toegestopt, worden we uitgezwaaid als we aan de klim naar de 'Richtplatz' beginnen. Nog een paar keer kunnen we een kijkje nemen in het dal, en dan gaan we op zoek naar de variant die ons over de kam zal voeren. Er zijn jagers actief, en als we hen vragen naar de variant, blijkt dat we de weg al voorbij zijn. Deze variant is niet gemarkeerd, maar met de kaart in de hand wordt het een avontuurlijke route, waar we verder nog maar één keer verkeerd lopen. We moeten op de paden blijven, en rondom horen we gewerschoten. Het waait flink, en als we bij de tweede variant komen van vandaag, kunnen we boven op de toppen tegen de wind in leunen. Hier bevinden zich de leukste stukjes van de hele route, en Lisa loopt te glunderen als we over de stenen klauteren, ons vasthoudend aan de boomwortels. Glibberend over steile paadjes bedwingen we de Ginsterkopf. Dan gaan we op zoek naar de zijweg die ons naar het station van Brilon-wald voert. Op de valreep wordt nog een klein hertje waargenomen. We kopen met de hulp van andere wandelaars een kaartje uit de automaat, om onze 4 uur durende treinreis terug naar Dillenburg te maken.

Ook in Duitsland rijden niet alle treinen op tijd, maar we komen uiteindelijk toch aan bij onze auto, die netjes staat te wachten om ons weer thuis te brengen.

Toevallig kwam op 16 okt. de volgende (enigszins door redactie aangepaste) brief binnen:

Deze route, met een volle rugzak, is gelopen door Drewes Boerema en Othmar Glänzer, in de loop van de afgelopen zomer.

Op ruim vier uur sporen vanuit Eindhoven ligt het Sauerland met daarin het 'Rothaargebirge'. Door dit gebied loopt de bijzonder goed gemarkeerde Rothaarsteig vanaf Brilon (noord Sauerland) naar Dillenburg (Siegerland) Deze wandelroute heeft de mogelijkheid om via verscheidene af- en aanloop routes de tocht te beginnen of te onderbreken. De te overwinnen hoogten variëren van 200 tot 450 m. Hoogste punt 843 m. De route voert vaak door bossen. Sparren, eiken en beukenbos. Maar verder weinig vegetatieve variatie.

Het Sauerland is groen en dat wil zeggen dat het er flink kan regenen, zoals wij hebben ondervonden. De paden kunnen hierdoor behoorlijk slikkerig worden. (Dus ook in de zomer!)

De wandeling is opgedeeld in trajecten van ongeveer 20 km. Na elk traject is er gelegenheid te overnachten, die gemiddeld vrij luxe zijn. Het openbaar vervoer is soms beperkt.

Van de tocht zijn er twee kaarten Rothaarsteig Blatt Nord en Blatt Süd, schaal 1:50.000. Wij hebben deze route gelopen zonder de genoemde kaarten, en zijn niet fout gelopen dank zij de overige documentatie, die ons ter beschikking stond.

Inlichtingen zijn te verkrijgen bij:

Rothaarsteig Verein Postfach 1460, 59917 Brilon, tel:00 49-2961-943535 fax:(0) 2961 943247

info@rothaarsteig.de www.rothaarsteig-de

D.J.Boerema tel. 040-2423891 en O.Glänzer

Wij hopen met dit artikeltje andere OLAT leden op een idee te hebben gebracht.

NAJAARSWANDELING BIJ MIJERDT

AD VAN ASTEN

Waar is hij nu weer geweest, zul je je misschien afvragen. Eerlijk gezegd weet ik dat ook niet precies, wel dat het bijna in België was en dat de 'bedenker' van de straatjes, weggetjes, paadjes en de andere 'infrastructurele' mogelijkheden die we in moesten gaan om van deze wandeling te genieten, hier wel ergens in de buurt moet wonen. Het is anders bijna ondenkbaar om zo'n fantasierijk parkoers te beschrijven.

Nu ben ik natuurlijk niet zo heel goed op de hoogte van de geschiedenis van deze omgeving, maar toch wil ik jullie zo nauwkeurig mogelijk informeren. Daarom heb ik het één en ander opgezocht in mijn archief. De twee Mierden: Superior (Hooge) en Inferior (Lage) zijn al heel oud. Ver voor de middeleeuwen bestond de gemeenschap nog uit één parochie, waarover de hoge geestelijkheid in Floreffe (Namen) het recht van benoeming en het ophalen van de centjes bezat. In de 13e eeuw gaan echter de Abdijheren van Averbode zich ook met deze gemeenschap bemoeien en zo ontstaat langzamerhand de verwijdering tussen het parochiedeelgebied. Een eeuw later tracht Hertog Jan indruk op de bevolking te maken door de schrale zandgronden aan hen cadeau te doen.

Rond 1500 komt de definitieve opsplitsing tussen de twee parochies tot stand. Zelfs Paus Sixtus IV en Lodewijk van Bourbon drinken samen een pintje op dit wijze besluit.

Zoals in de meeste Brabantse plaatsen komt ook hier de klad in de vrije geloofsuiting en als de twee kerken aan het begin van 1900 weer in Katholiek beheer komen, blijken ze danig versleten te zijn. De pastores weten hier evenwel goed om te gaan met de centjes van hun parochianen en zo heeft Hoge Mierde nu nog een toren uit het begin van de 15^e eeuw en Lage Mierde heeft naast zijn 15^e eeuwse-toren ook nog het even oude kerkschip van de ondergang kunnen redden.

Er wordt wel eens beweerd dat de twee Mierden samen de meest boerse bevolking van Brabant binnen haar gemeenschap herbergt. Dat schijn echter bedrieglijk kan zijn, bewees onze padenvorser vandaag op sublieme wijze.

Om bij de startplaats te komen moesten we eerst de Kempen dwarsen en omdat het asfalt er in de vroege ochtenduren verlaten bij ligt worden de opcenten voor enkele gehaasten, om zo vlug mogelijk ter plaatse te komen, per lichtflits bijgeschreven.

Ofschoon de wandelroute van vandaag er zich wel voor leent, moet ik nu toch op gaan passen dat ik niet elk straatje en boompje zo uitbundig ga beschrijven want dan zal ik door "m'n correctors" zeker op de vingers worden getikt. (noot red. zozo) Dus alles nu maar even bij naam noemen.

De eerste tocht van onze 36e winterserie gaat van start vanuit café Dorpzicht in Lage Mierde, dat ligt halverwege tussen Reusel en Hilvarenbeek. Omstreeks halfacht begint het al vol te lopen en als we om acht uur los gaan is de belangstelling voor de twee langste afstanden 30 en 40 km behoorlijk. Dat de cultivators (landbouwwerktuigen) in de afgelopen 25 jaar massaal

door de bevolking van de hand zijn gedaan, bewijzen de leuke huisjes, die stuk voor stuk met een gecultiveerd tuintje er omheen staan te pronken in het zondagochtendgloren. Amper op weg, komen we al in het buitengebied, en daarmee op de zandgronden van de Kempen. De keuze uit zandpaden is ook niet zo moeilijk, ze hebben ze alleen maar in de uitvoeringen smal of breed. En omdat het zo makkelijk gaat komen we al na 5.5 km wandelen bij de eerste koffiekraam. We passeren nu achtereenvolgens drie boerderijen als

bakens op de route: de eerste is 'de Koekoek', en een fotootje daarvan stond al op de achterste bladzijde in ons vorige boekje, de buurman op de Gagelhoeve woont zeker 3,5 km verderop, met daartussen nog een stiltegebied heeft hij wel iets meer privilege dan de boer

op de Boschhoeve, maar die heeft dan weer het genoegen dat de markante Hendrik daar eens passeerde en het straatwegje langs zijn hoeve is hoffelijk naar hem vernoemd.

Bij de wagenrust op 15 km gaan de 30 en 40'ers ieder hun eigen weg, een goede reden om dat even te portretteren en zo haalt Toos weer eens ons clubblad, nu zelfs op de voorkaft van de vorige uitgave. Wij wandelen ondertussen op de Turnhoutse Heide, een voormalige heidegebied op de grens van Brabant en België. Haast vanzelfsprekend is er van de heide niet veel meer over, maar in het nu bosrijke gebied vind je nog wel enkele vennen. We wandelen hier in het gebied waar de grens van België en Nederland de grilligste vormen kent. Als we hier zo'n inkeping zouden 'oversteken', dan waren we binnen een halfuurtje in Baarle-Nassau.

Maar we houden ons keurig aan de nummertjes van de routebeschrijving. En zodoende komen we uiteindelijk bij recreatiepark Het Zwartven uit, waar verscholen in de natuur het restaurant op onze komst schijnt te wachten.

Na 19 km vinden we het ook een prima idee om de benen even een rustpauze te gunnen, en het drinken van een kopje koffie is dan mooi meegenomen. Op deze prachtige zonovergoten dag, aan het begin van de herfstvakantie, is het aardig druk op het terrein, maar voor het restaurant is het nog te vroeg. Als ik het me goed herinner zijn Jan van de Ven en zijn wandelmaat en de familie Timmermans op dat moment de enige gasten. Op een kopje koffie hoeven we niet lang te wachten, en omdat ze geen taartjes in de aanbieding hebben legt Piet ook maar meteen zijn boterhammenzakje op tafel. Als we weer op stap willen gaan, komt er nog een groepje wandelaars binnen; die pot koffie is gelukkig niet voor niets gezet.

Na het verlaten van de bossen, wandelen we even door een gebied dat ons een iets ruimere blik over de

omgeving gunt. Hier liggen nog wat landbouwgronden in afwisseling met enkele weilanden. Maar die weidse blik is van korte duur en de bosrand nadert snel. Hadden we nu maar het nummertje van de vorige pijl onthouden, dan was de gok links of rechtsaf niet zo moeilijk geweest. De enige aanwijzing die we nu hebben is het resterende nietje in de boom. De meest vreemde bedeksels met balken, palen, boomstronken, betonblokken en zelfs poorten van dennentakken en een driehoek van palen staan kriskras opgesteld onder de bomen. We vermoeden dat dit een discipline is uit een hippisch military paardencircuit; ons zal het tenminste niet lukken de hindernissen zonder kleerscheuren of gebroken botten over te komen.

We treffen het echter ook niet, want is er aan het begin van het bos nog een pijl aan de aandacht van de 'verzamelaar' ontsnapt, nu is er helemaal niets meer te vinden. Zonder geluk wandelt echter niemand wel en de paadjes leiden ons mooi naar het fietspad, dat in de beschrijving als Weeldsedijk staat aangegeven, en dat tevens het samenkomstpunt is met de 30 km. De pijlen zijn er weer bij en wie bekommert er zich dan nog om begrippen als: een smal bospad langs bouwland, wij niet!

Omdat ik benieuwd ben naar het aantal deelnemers dat vandaag voor onze tocht heeft gekozen, zie ik op m'n telefoontje dat we nog steeds onder bereik van 'B-mobiel' zitten, dus vlak bij de grens. Ik krijg evenwel een direct lijntje met ons Dini en die weet me te vertellen dat ze een mooi aantal hebben ingeschreven. Het juiste aantal staat volgend jaar wel in het jaarverslag van de secretaris.

Opvallend is dat de boeken die ik er op nasla

hardnekkig volhouden dat het hier vroeger voorkomende heidegebied in latere stadia beplant is met naaldbomen, maar nergens lees ik dat die bomen eens hun naalden hebben laten vallen en hun takken nu rijkelijk sieren met de prachtige najaarskleuren van vooral het beukenblad! Zou het misschien zo zijn dat SBB, Natuurmonumenten en het Brabantslandschap hier nog niet alles onder controle hebben? Tijdens deze mijmering worden we verrast door onze verzorgingspost die vandaag de soep niet

tot het late eten heeft bewaard, maar nu reeds als deel van de warme lunch in de vroege namiddag aanbiedt; misschien niet onaardig om dat voorlopig zo te blijven doen. Het is een gezellige bedoening zo rond het verzorgingskraampje. Peter zit er ook en onder het genot van een bakje soep bepraten we even een paar redactionele hot items. Wat moet je anders, als 'de wandelende reporter' steeds meer de smaak te pakken krijgt van die verwen-wandelvakantie-reisjes!

We gaan vervolgens naar de Hollandse kant van de provinciale weg Hilvarenbeek/Reusel en komen in het bekendste deel van het uitgestrekte landgoed De

Utrecht. Hier volgen we de kronkelende loop van het riviertje de Reusel. Het is fantastisch het riviertje steeds weer te zien opduiken van achter een dikke boom of uit de overwoekerende slingerplanten. Hoe die onderbegroeiing allemaal heet weet ik niet, alleen dat het mooi is om te zien tijdens de wandeling. Na een tijdje komen we dan bij Herberg 'In de Bockenreijder'. In duistere uren is dit een ontmoetingsplaats voor verliefden en andere waaghalzen, maar van-

daag bij deze prachtige weersomstandigheden eveneens een heerlijke uitspanning voor Jan Legius en nog zo'n kleine duizend anderen die weten waar het leven mooi

is. Piet en ik verpozen er een wijle, ondertussen genietend van het vertier en een drankje! Als we dan ongeveer gaan denken dat we het voor vandaag wel een beetje gehad hebben, komt de parkoersontwerper aanzetten met onvervalste 'echte' heuveltjes. Eigenlijk zijn we stomverbaasd, want eerlijk

gezegd hebben we nooit geweten dat die hier liggen. Natuurlijk kun je in ons vlakke land maar een klein moment genieten van dergelijke oneffenheden in het landschap, maar toch: het weten dat ze daar aan de bijna buitenste kant van onze Kempen echte heuvels hebben, doet ons Brabantse hart goed en ze mogen er gerust een liedje over maken. Misschien dat het dan ooit nog een provinciale volkshit wordt ook! Nog zo'n uurtje wandelen is het naar de finishplaats. We ontmoeten Hein, gearmd met en visueel ondersteunend de twee filosofen: Wil en Cristof. Toen ze vanmorgen met de bus in Reusel kwamen, bleek de aansluiting naar Mierde nog zo'n uurtje wachten te duren. Dapper als ze zijn hebben ze die zes kilometer ook maar te voet gedaan. Als Wil dan een tijdje later ook nog ergens onder in een sloot blijkt te liggen, is

daar geen hulpdienst voor nodig om hem eruit te halen, en voltooien ze met z'n drietjes alsnog het 15 km-parkoers. De omgeving van Lage Mierde is rijk aan campings, en de één heeft nog meer uitstraling dan de ander. Het bewijs dat het er goed toeven is leveren de vele huisjes en caravans die op dit moment goed bezet zijn.

Er is nog een routewijziging doorgevoerd, maar dat heeft de algemene indruk van deze wandeltocht niet meer kunnen beïnvloeden. Zonder nog veel

woorden toe te voegen aan dit betoog, is onze conclusie: GAAF!

OP GROTE VOET

Door: Margriet

~ Wie kent ze niet? De NS wandelingen van station naar station zijn al jaren goed voor een dagje wandelen door de mooiste plekjes van Nederland. Een variant hierop zijn de wandelingen van bushalte naar bushalte: Groene Halte wandelroutes. De eerste wandelingen in deze serie kun je lopen op de Veluwe en variëren van 13 tot 17 kilometer. Routeboekjes kosten 1 euro, informatie: 0570-680700/ info@gobt.nl

~ Dan hebben we in Overijssel nog de Kuierroutes die tussen 25 en 30 km lang zijn. Informatie hierover, ook overnachtingen, is te krijgen op www.kuierroutes.nl

~ De stichting LAW heeft een nieuw streekpad geopend in het noordoosten van Brabant.

Het Maas- en Peelliniep pad is 122 kilometer lang en leidt je door de mooiste natuurgebieden van het land van Cuijk. De markering is geel-rood, maar het boekje dat eind oktober zou verschijnen laat nog even op zich wachten.

~ Meldpunt wandelen: wie als wandelaar merkt dat een wandelpad verdwijnt (en dan denken we vooral aan de echte onverharde wandelpaden) b.v. omgeploegd, afgesloten of overwoekerd is, kan dit melden op www.wandelnet.nl

~ Mijn favoriete wandeluitrustingsstuk is een zitmatje, waardoor ik altijd een droog, zacht en warm plekje heb tijdens een rustpauze. Ik heb drie verschillende uitgetest, maar de handigste en goedkoopste vind je bij de Hema.

~ Wil je graag wat meer leren over de vogels om je heen, dan kun je je opgeven voor een cursus bij www.nicodehaan.nl. Een proefles wordt gratis gemaïld. In woord, beeld en geluid.

~ Je hebt geen interesse in een knokploeg, maar misschien wel in een KNOTPLOEG. Vereniging Natuurmonumenten kan altijd vrijwilligers gebruiken, en ook het knotten van wilgen hoort daarbij. Wil je een bijdrage leveren aan het onderhoud van de natuur waar wij als wandelaars zo vaak van genieten, vraag dan de folder vrijwilligerswerk aan op 035-6559911.

~ De Belgische vereniging Grote Routepaden gaf tot nu toe twee 'gesmaakte' bladen uit: Recreatief Wandelen en Recreatief Fietsen. Beide bladen zijn vanaf nu samengevoegd. Begin 2003 verschijnt het nieuwe blad dat de titel OP WEG meekrijgt. De voorzitter van GR-paden Gie Beirnaert geeft de garantie: 'Inhoudelijk zal u niets verliezen, integendeel. De verenigde redactie staat borg om u in OP WEG grondig te informeren over alles wat reilt en zeilt in het wereldje van de wandel- en fietstrekking. Door de tweemaandelijks periodiciteit kunnen we het nieuws ook sneller dan vroeger bij u brengen.' Meer informatie krijgt u bij: Grote Routepaden, telefoon 0032 3 2327218

~ NEW YORK CITY MARATHON: OOK DE LAATSTE IS BINNEN!

Noot van de inzender: vijf jaar geleden deed ik er 8 uur en 12 minuten over, maar het kan nog langer:

New York - Een Britse brandweerman heeft gisteren in een ouderwets duikerpak de finish van de marathon van New York bereikt. Hij was zondag van start gegaan. Na vijf dagen en drie uur passeerde Lloyd Scott (40) in een pak, dat 58 kilo woog, als laatste deelnemer de streep in Central Park. Door de ballast liep hij slechts 7 kilometer per dag. Scott, ex-kankerpatiënt, zamelde met zijn prestatie geld in voor een fonds ter bestrijding van kanker bij kinderen. Eerder deed hij dat ook in de marathon van Londen. Hij beschouwt het duikerpak als een metafoor voor de ziekte.

(Bron: Algemeen Dagblad)

Met Constant-OP STAP

Winterserietocht WS'78 te Rhenen

Op zaterdag 19 oktober 2002 organiseerde WS'78 hun wandeltocht vanuit café-restaurant 't Viaduct te Rhenen. Rhenen, nog maar net provincie Utrecht, wordt reeds in het jaar 944 in de boeken vermeld en is verbonden met de legende van de Heilige Cunera. In de latere Middeleeuwen was dit stadje een belangrijke bedevaartplaats ter verering van Haar.

De St. Cunerakerk, waarvan de bouw begonnen is in 1450 en die heeft geduurd tot 1531, met zijn boven alles uitstekende toren, is nog de tastbare herinnering aan deze Heilige. Rhenen was tevens een vestingstad van de Bisschop van Utrecht, die als tegenwicht moest dienen voor zijn rivaal de Hertog van Gelre. Rhenen bezit nu nog restanten van de ommuring uit 1364. In de meidagen van 1940 woedde hier de strijd om de Grebbeberg tegen het Duitse leger.

Wij wandelen al vlug onder het viaduct door in de richting van de Rijn. Wij volgen de rivier enige tijd via het fiets/voetpad (Buitenomme) tot aan de Utrechtsestraatweg, waar we oversteken. Vervolgens gaan we via het Paardenveld naar Koerheuvel en dan de bossen in. Eerst lopen we langs camping "De Thijmse Berg" en bereiken daarna landgoed Remmerstein. Het landgoed is 120 ha groot, heuvelachtig en bebost terrein dat doorsneden wordt door enkele oude beukenlanen.

Door het Remmersteinse Bosch lopen we naar de voormalige zandafgraving Kwintelooyen om vervolgens het landgoed Prattenburg binnen te wandelen. Dit gebied van 432 ha groot bestaat uit een kasteel met park, bos en weilanden.

Eindelijk komt de soeppost aan de Cuneraweg te Rhenen in zicht. Na de verzorging gaan we naar de

Gelderse Vallei om, na wat omzwervingen, aan de beklimming van de Amerongse Berg (69 meter) te beginnen. Hier kunnen we genieten van prachtige vergezichten. We komen ook langs het restaurant Berghuis en informatiecentrum Bergschuur van de Stichting Utrechts Landschap.

Inmiddels naderen we Amerongen, dat op de noordoever van de Rijn ligt aan de voet van de Utrechtse Heuvelrug. De oude dorpskern met de Sint-Andrieskerk (1450) bestaat uit meerdere oude gerestaureerde panden, waarvan er vele op de monumentenlijst staan. Bekend is ook het uit 1676 daterende Kasteel Amerongen, dat we vanuit bijna alle windrichtingen te zien krijgen.

In het Dorpshuis is de grote rust gepland. Na de pauze wandelen we langs de Amerongse Bovenpolder (bestaande uit uiterwaarden en hellingbossen met uitzicht op de Rijn) terug naar de heuvelrug. Daar

beklimmen we de Elsterberg (63 meter) met veel vergezichten.

Even is er nu tijd voor koffie of thee bij de al eerder gepasseerde post aan de Cuneraweg te Rhenen.

Na de verzorging gaan we nogmaals door het landgoed Prattenburg, maar nu aan de andere kant. We lopen langs Plantage Willem III waar in de vorige eeuw de tabakscultuur nog volop floreerde. Nu is het een aan de natuur teruggegeven landbouwgebied, en een waar lustoord voor de grote grazers.

Hierna komen we op het landgoed Remmerden en keren dan via fietspaden terug naar de bebouwde kom van Rhenen. Hier is nog een fruitpost bij het woonhuis van Henk Veenendaal, de parcoursbouwer. De finish van deze mooie, maar pittige wandeltocht is bereikt. Er waren een paar buitjes, maar die deerden de 349 wandelaars niet.

Met WS78 vanuit Noord-Brabant naar Duitsland

Door: Coos Verburg en Henri Floor

www.henrifloor.myweb.nl

Op zaterdag 9 november 2002 organiseerde WS78 een 40 km wandeltocht vanuit Cuijk. De start was vanuit cafépartycentrum 'De Bond' gelegen op ongeveer 250 meter van het NS-station. Cuijk is bij wandelaars vooral bekend van de Nijmeegse vierdaagse. Op de vierde en laatste wandeldag is Cuijk een doorkomstplaats. Hier wordt dan op de vierde dag de Maas overgestoken, via een door het leger aangelegde pontonbrug.

We schrijven het jaar 1904 in Cuijk. In dat jaar wordt door enkele sergeanten van het 6e Regiment Infanterie een voetbalclubje opgericht. Het eenjarig bestaan wordt in 1905 gevierd met een toernooi. Dit is zo'n succes dat het in de jaren daarna uitgroeit tot sportvelddagen voor het Veldleger. Bij de voorbereidingen van de sportdagen in 1907 lanceert luitenant Viehoff uit Arnhem het plan zijn militairen van Arnhem naar Breda te laten wandelen, naar de maatstaven van die tijd een tocht van vier dagen. Hoewel dit plan niet doorgaat wordt in 1908 besloten een overkoepelende bond op te richten: de Nederlandsche Bond voor Lichamelijke Opvoeding. Deze Bond organiseert in 1909 vierdaagse wandelmarsen over 15 verschillende parkoersen. Hiermee is de eerste Vierdaagse een feit.

Deze zaterdag was het natuurlijk niet zo druk met wandelaars als tijdens de Nijmeegse vierdaagse, maar er waren toch 341 deelnemers die de reis naar het Noord-Brabantse plaatsje aan de Maas hadden ondernomen. Toen wij in Driebergen op de trein stapten keken we verwonderd naar een WS78 wandelaarster, die hier uitstapte en met kennissen verder naar de start reed.

Op het programma stond dat we op 2 km vanaf de start de Maas met een pont over moesten steken. De voorzitter van WS78 wilde de overtocht zo goed mogelijk laten verlopen. Hij besloot daarom vanaf 8.45 uur 100 wandelaars te laten starten en daarna mochten om de 10 minuten opnieuw maximaal 100 wandelaars vertrekken. Na de start liepen we als eerste langs het NS-station.

Langs het oorlogsmonument "de Barmhartige Samaritaan" liepen we naar het centrum van Cuijk. Hier waldelden we langs de twee 85 meter hoge beeldbepalende torens van Cuijk, namelijk de Sint Martinuskerk. Door een tunneltje bereikten we de Maaskade. Hier liepen we langs een hoge witgekleurde kademuur die besmeurd was met ontzettend veel graffiti. Hierdoor viel een lichtgekleurd informatiebord over de Romeinse tijd amper op. We naderden het veer dat juist onze kant op kwam gevaren. Een kleine spurt zorgde ervoor dat we deze pont ook haalden. Op het dek troffen we één van de ereleden van WS78. Hij maakte de opmerking dat hij wat verbaasd was, dat hem bij het inschrijven van deze tocht om zijn naam werd gevraagd. Hij had gedacht dat iedereen alle ereleden wel bij naam zou kennen.

We bevonden ons nu in de gemeente Mook en Middelaar in de provincie Limburg. Over een aantal onverharde wegen, waarop af en toe flink wat plassen lagen, zetten we koers naar het centrum van Mook. In Mook staken we de N271 over en spoedig daarop betraden we het eerste

bosgebied. We herkenden dit punt van de herfstdagtocht van de LAT, die in dit gebied drie weken tevoren een wandeltocht organiseerde over de afstanden van 40 en 60 km. We betraden het heidegebied van de Mookerheide en van de hoogste toppen van de Mookerheide hadden we fraaie uitzichten op Cuijk.

De Mookerheide was één van de eerste heide bezittingen van Natuurmonumenten. Het gebied, dat in 1927 is aangekocht,

genoot vele jaren een zekere faam om zijn rijkbloeiende brem. Maar vanaf de jaren zeventig ontkwam ook de Mokerheide niet aan de 'zwarte adem' van de luchtverontreiniging. De struikheide werd geleidelijk vervangen door het oprukkende gras. Ook kostte het de beheerder steeds meer moeite om de heide vrij te houden van jonge bomen. Tot overmaat van ramp vroren in een strenge winter bijna alle bremstruiken dood. Om gras en jonge bomen terug te dringen werd daarom in 1979 een kudde heideschape ingezet. Die aten helaas ook de nieuwe, jonge bremplanten op. Gelukkig herstelde de struikheide zich wel. In de nazomer vormt de heide een fraai paars kleed. Naast heideschape grazen er ook enkele Schotse Hooglandrunderen. De naam Mokerheide heeft een heroïsche bijklank. Op 14 april 1574 sneuvelden duizenden huursoldaten in de veldslag tegen de Spaanse troepen van d'Avila en Mendoza. Ook de legeraanvoerders zelf, Lodewijk en Hendrik van Nassau, verloren bij deze verpletterende nederlaag het leven. Uit historisch onderzoek is overigens gebleken dat de slag op de Mokerheide niet hier is uitgevochten, maar op de heide bij Heumen.

Het had de voorgaande nacht gehoord van de regen. Deze regen had er voor gezorgd dat heel veel vuil was neergeslagen op de grond, waardoor het zicht helderder dan normaal was. Bovendien scheen de zon vaak. We daalden af in het Satanse dal. Daarop steeg ons pad weer. De parkoersarchitect van deze tocht had speciaal voor ons de steilste hellingen opgezocht. Dat werd niet door iedereen in dank aangenomen. Maar dit soort parkoersen is wel bestemd voor de doelgroep van WS78. En ze genoten, net als wij, met volle teugen van deze paden. Na het Zevendal liepen we langs de voet van de 76,7 meter hoge Kiekberg. Doordat het de voorgaande nacht zo veel had geregend waren de paden haast overlopen met water doordat het water allemaal naar beneden stroomde. Er waren hier dan ook talrijke moddertrajecten. Daarna doorkruisten we, af en toe weer over steile hellingen, het natuurgebied de Sint Jansberg. Er lagen hier enige kleine meertjes. Doordat er vrijwel geen wind was weerspiegelde het in herfstkleuren getooide gebladerte zich fraai in het water.

Oorspronkelijk was het bosgebied van de Sint Jansberg één geheel met het Reichswald in Duitsland. In de 15e eeuw verdeelde men het bos in het Overwald en het Nederrijkse woud. Het Overwald behoorde aan de graaf van Kleef en heet nu Reichswald. De hertog van Gelre verkreeg het Nederrijkse woud, dat ongeveer het huidige Rijk van Nijmegen omvatte.

VAKANTIE APPARTEMENTEN VERHUUR
LETOURISTE
MORZINE-AVORIAZ - PORTES DU SUD, FRANCE

**De ideale plek voor fantastische wandel,
outdoor en wintersport vakanties**

Info op www.letouriste.com
06. 53523900/0033. 450741861

Terwijl het Duitse Reichswald één geheel is gebleven, is het Nederrijkse woud in de loop der tijden uiteengevallen. Het bosgebied van de Sint Jansberg is eeuwenlang in bezit geweest van de Commanderie (landgoed van een middeleeuwse geestelijke ridderorde. De belangrijkste ridderorden met commanderijen waren de Duitse orde, de orde van de Tempeliers en de Johanniterorde.) van Sint Jan te Nijmegen, die er een klooster (Sint Janshof) had gebouwd. In 1837 verkochten de geestelijken van deze Johanniterorde het bos aan jonkheer Van Riemsdijk, die het op zijn beurt weer aan baron Verschuer overdeed. Het prachtige landhuis van deze adellijke families, dat op de top van de Jansberg stond, is in de Tweede Wereldoorlog volledig verwoest.

Op 9½ km was de soeppost vlakbij de Sint Maartenshoeve. Hier hadden we een waar panorama op de omgeving waaronder Bredeweg. We vervolgden ons pad door het sterk geaccidenteerde terrein van natuurgebied de Sint Jansberg. In dit bosgebied ten noorden van Milsbeek staken we de Holleweg over en passeerden we de grens met Duitsland. We liepen hier in het Reichswald. We bestegen de 75 meter hoge berg waar bovenop een hoge betonnen brandtoren staat. Op weg hier naartoe stonden markeringen met de teksten: toren, Turm en A5. Over de flanken van de 62,3 meter hoge Freudenberg verlieten we het Reichswald en Duitsland weer. Hier was ook een parkoerswijziging. Een pad langs een akker was afgesloten. De organisatie wist te bewerkstelligen, dat een boer zijn erf tijdelijk openstelde. Hierdoor was het traject zo'n 100 meter korter geworden. We hadden nu 15 km afgelegd. Vanwege het zware parkoers had de organisatie besloten om de parkoersbewaking van de eerste 15 km ditmaal te voet te doen en pas daarna verder de fiets te nemen. Nu zetten we koers naar het natuurgebied De Bruuk. De Bruuk is een 80 hectare groot natuurgebied ten zuiden van Groesbeek. Het bestaat uit natte graslanden, moerassen en wilgenbosjes. Het zonlicht zorgde hier voor fraaie effecten. Na enige kilometers kwamen we in Groesbeek. Nadat we ongeveer 225 meter over de Zevenheuvelenweg hadden gewandeld bereikten we de grote rust. We hadden nu 20 km afgelegd. De rust was in een grote zaal van café 'De Amstelbron'. De bediening had beter gekund. Maar als organisator ben je allang blij met een geschikte rustmogelijkheid. Na deze rustpauze verlieten we Groesbeek over een onopvallend smal tegelpad langs een begraafplaats. Daarna dwaalden we een tijdlang door bosgebied en kwamen daarbij over de 77,8 meter hoge Wolfsberg. We staken een spoorlijn over en betraden hier Malden, gemeente Heumen. We liepen langs het zweefvliegveld en het erbij gelegen café Zweef-In. We passeerden een fraai bordje met het wapen van Heumen en twee wapens van buitenlandse plaatsen, waar de gemeente Heumen banden mee heeft. We liepen langs Molenhoek en kregen uitzicht op de grote skihelling. Op 29½ km was de koffiëpost. We troffen hier de enige kleine bui van de dag. Nu kwam het minst mooie stuk van de route. We staken het Maas-Waal kanaal over en via Heumen werd koers gezet naar de brug over de Maas.

Weldra kwamen we in het industriegebied van de gemeente Cuijk terecht. Over een paar wegen, waar door het verkeer hard werd gereden, kwamen we na 36½ km bij de fruitpost in Cuijk. Door een park en de Regiment Stoottroepenstraat en de Anne Frankstraat werd de finish bereikt. De totale officiële afstand bedroeg

40,370 km. Het IVV-nummer was 11780. Na de hoosbuien van de voorafgaande dag was het deze dag een hele mooie dag geworden met flink wat zonneschijn en een klein, haast te verwaarlozen buitje. De maximumtemperatuur bedroeg 10°.

35 jaar OLAT in vogelvlucht Opgetekend door: Theo Tromp

Door OLAT-Nieuws aangeboden bij gelegenheid van het 35-jarig bestaan van OLAT

In 1967 besloot een aantal actieve wandelaars uit de omgeving van de plaats Sint-Oedenrode in het kerkdorp Olland in café Rijken-Toelen een Wandelvereniging op te richten. Zij traiden gezamenlijk voor de vele Kennedymarsen in de omgeving. Als doel hadden zij trainingstochten en ook zelf een Kennedymars te organiseren.

Zij richtten de wandelsportvereniging OLAT (Ollandse Lange Afstand Tippelaars) op 23 november 1967. Dit was de officiële start. De leden van OLAT beoefenen alle takken van de wandelsport. Van korte tot lange afstanden (10 km tot meer dan 200 km), recreatief- tot wedstrijdwandelen, georganiseerde tochten en wandelwegen.

Hier volgt het deel 3: 1993 tot en met 2002

1993

Bestuurssamenstelling: voorzitter Jos Koolen†, vice-voorzitter Jan van de Ven, secretaris Carla Overgoor, penningmeester Nellie Peters-van Eersel, wandelwegen Martin Wernsing†

Aantal leden (30 september 1992: 573 leden)

- De winterserietochten trekken met 3560 wandelaars een **recordaantal deelnemers**.
- Op 14 maart realiseert **Ad Martens** in Lagny-sur Marne zijn selectie voor Parijs - Colmar. Helaas moet hij later de strijd tijdens Parijs - Colmar na 170 kilometer staken.
- Op 14 maart loopt Henk Plasman op de 50 kilometer snelwandelen 4.33.01 en hij klasseert zich met deze tijd voor de wereldbekerwedstrijden in Mexico
- Op 5 juni verschijnt de topogids van het Graaf van Horne wandelpad bij Weert, dit wordt gevierd met een wandeling op het pad en ontvangst van de deelnemers door de VVV in Weert.
- Tijdens het Int. Weekend te St.-Oedenrode wordt het record op de 100 EM verbeterd door Richard Brown en komt op 16.50.28. Voor OLAT klasseren zich: Sjef Koolen, Wim v.d. Wittenboer, Marleen Radder-Willems en Rob Wiche.
- De 100 EM in Engeland wordt voltooid door: Rob Wiche, Cees Punselie en Klaas Bakker.
- Onze oprichter en eerste voorzitter **Cornelis van Monfort overlijdt op 21 augustus 1993**.
- Clubkampioenschap: 1e wordt **Kees Lambregts**, 2e **Anton Stoop** en 3e **Henk Plasman**. Bij de dames is de eer voor **Marleen Willems**.
- Op 20 november, tijdens de Algemene Ledenvergadering, treedt Martin Wernsing† af als bestuurslid; hierdoor komt het bestuur onder het minimale aantal bestuursleden en krijgt daarmee de status van interim-bestuur. De ereleden: Piet Knoester en Theo Tromp worden verzocht om samen met het demissionaire bestuur een oplossing te vinden.

1994

Bestuurssamenstelling na de bijzondere algemene ledenvergadering van 23 april 1994:

Voorzitter Jos Koolen†, vice-voorzitter Jan van de Ven, secretaris Carla Overgoor, penningmeester Nellie Peters-van Eersel, wandelwegen Henk Stegers †, clubreizen Toon van Wordragen, verzorging Marinus van Roosmalen en Sjef Koolen prestatiewandelen.

Aantal leden (12 september 1993: 603 leden)

- Het trainingsweekend in februari is een groot succes.
- Met ingang van juli/augustus 1994 verschijnt ons clubblad in A5 zakformaat.
- Tijdens de 35 kilometer snelwandelen in maart weet Henk Plasman zich te plaatsen voor de EK in Praag. Hij loopt de 50 km tijdens het NK onder de 4.30. Tijdens de 20 km NK in Assen wordt Henk tweede.
- Cees Lambregts wordt derde bij de landenwedstrijd.
- Anton Stoop neemt deel aan de 520 km lange monsterwedstrijd Parijs - Colmar en hij finisht als 13e. Tijdens de 28 uur van Roubaix loopt Anton Stoop een nieuw PR van ruim 228 kilometer.
- Henk Aerdt loopt samen met een wandelvriend naar Rome.
- Clubkampioenschap: 1e wordt **Ad Martens**, 2e **Henk Plasman** en 3e **Kees Lambregts**. Bij de dames is het wederom **Marleen Radder-Willems**.

Erelidmaatschap: Jan van de Ven wordt op de Algemene Ledenvergadering benoemd tot erelid van OLAT.

1995

Bestuursamenstelling: voorzitter Henk Stegers†, secretaris Carla Overgoor, penningmeester Othmar Glänzer, wandelwegen Toon Visser, clubreizen Toon van Wordragen, verzorging Marinus van Roosmalen.

Aantal leden (12 september 1994: 550 leden)

- Henk Plasman wordt 2e bij de Nederlandse indoorkampioenschappen. En tijdens de 35 kilometer te St.-Oedenrode weet hij zich met een tijd onder de 3.00 uur te plaatsen voor de wereldbekerwedstrijden in Peking.
- Tijdens de EK landenwedstrijd wordt Nederland eerste; OLAT wordt in het team vertegenwoordigd door: Henk Plasman en Kees Lambregts.
- Anton Stoop kwalificeert zich voor Parijs - Colmar en plaatst zich met een afstand van 489 kilometer.
- Frits van Duijnhoven wordt in Engeland 3e op de 100 EM.
- Op 17 juni wordt het Peellandpad geopend met een wandeling rond de plaats Griendtsveen.
- Clubkampioenschap: 1e wordt **Henk Plasman**, 2e **Kees Lambregts** en 3e **Frits van Duijnhoven**.
Junioren 1e **Ronnie Timmermans**, 2e **Hans Lambrechts**, 3e **Marco Timmermans**.
- Tijdens de algemene ledenvergadering van november geeft de voorzitter aan dat het geheel niet zo rooskleurig draait als hij had verwacht. Een te kleine groep weet zich te zwaar belast om alle activiteiten goed draaiende te houden. OLAT is uit het jasje van 'dorpsvereniging' gegroeid.

Erelidmaatschap: **Jos Koolen†** wordt op de Algemene Ledenvergadering benoemd als erelid van OLAT.

Lid van verdienste: **Bert en Tonnie de Boer** worden benoemd tot lid van verdienste wegens hun jarenlange inzet binnen de verzorging.

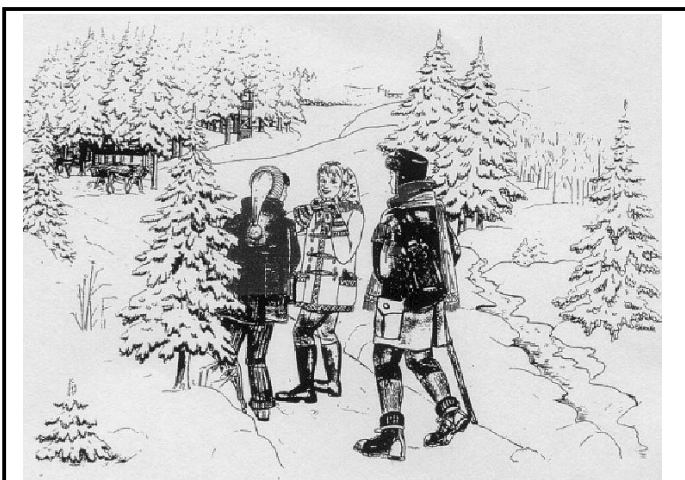
De Cornelis van Montforttrofee is de hoogste onderscheiding binnen onze vereniging die alleen wordt toegekend aan personen die zich op een bijzondere manier, en in het geheel belang van OLAT, verdienstelijk hebben gemaakt. Deze ereonderscheiding is vernoemd naar onze oprichter en eerste voorzitter: Cornelis van Montfort†.

Jan van de Ven ontvangt als eerste deze hoge onderscheiding op grond van zijn grote verdienste voor OLAT op velerlei gebied.

1996

Bestuursamenstelling: voorzitter Henk Stegers†, secretaris Carla Overgoor (tussentijds afgetreden), penningmeester Othmar Glänzer, wandelwegen Toon Visser, clubreizen Toon van Wordragen, verzorging Marinus van Roosmalen

Aantal leden (15 september 1995: 510 leden)

29^e NIEUWJAARS-WANDELTOCHT te MILSBEEK

Zondag, 5 januari 2003

Start en finish: Gemeenschapshuis, Trefpunt 68, Milsbeek
Afstanden 42 km, vanaf 7.00 uur (marathon)
en starttijden: 28 km, vanaf 8.00 uur
20 km, vanaf 9.00 uur tot 13.00 uur
12-6-2½ km, vanaf 9.00 uur tot 14.00 uur

Inschrijving en
Inlichtingen: Korhoenderveld 109, Cuijk
telefoon 0485-322325

- Anton Stoop kwalificeert zich voor de derde maal voor Parijs - Colmar en wordt daar 9e met een afstand van 520 km.
- Henk Plasman wordt 2e bij het NK 20 kilometer en bij het NK 50 kilometer snelwandelen.
- Kees Lambregts wordt 3e bij het NK 50 kilometer en bij het NK 20 kilometer moet hij genoegen nemen met de 5e plaats.
- Cees Lambregts eist tijdens de NK indoor en de NK 20 km de 6e plaats op.
- Judith Lambregts wordt 3e bij de NK indoor voor meisjes.
- Wim van den Wittenboer behaalt de derde plaats bij het NK 24 uur in Schiedam.
- Van het Hertog Hendrikpad verschijnt een nieuwe wandelgids.
- De Kempische wandeldagen bereiken met 1569 wandelaars een record aantal deelnemers.
- Op 14 september 1996 wordt er een buitengewone ledenvergadering gehouden te Oirschot. Het agendapunt: een voorstel tot opheffing van de wsv OLAT, tenzij de vergadering direct een oplossing heeft.
Een voordracht van twee leden is voor de voorzitter en de penningmeester onaanvaardbaar en de voorzitter kondigt aan zijn functie met onmiddellijke ingang te zullen neerleggen als Theo Tromp in het bestuur gekozen wordt. Na een langdurige discussie komt het tot een stemming waarbij 49 leden voor en 7 leden tegen Theo Tromp stemmen. Met deze uitslag treedt de voorzitter onmiddellijk af en de penningmeester zal tot de algemene ledenvergadering de lopende zaken afdelen. Direct na deze vergadering zeggen Jan Rodenburg als secretaris en Hein Lenders als penningmeester hun medewerking toe.

- Op 21 september vindt in Eindhoven de 1^e Lichtstadavondwandeling plaats in samenwerking met de Commissie viering 18 september.
- Clubkampioenschap: 1e wordt **Henk Plasman**, 2e **Kees Lambregts** en 3e **Ad Martens**.
Junioren 1e **Marco Timmermans**, 2e **Ronnie Timmermans**, 3e **Judith Lambregts**.

Lid van verdienste: Henk Plasman en Anton Stoop worden tot lid van verdienste benoemd voor hun topprestaties in de afgelopen jaren en de publiciteit die zij daardoor voor OLAT verkregen.

Voor 25 jaar lidmaatschap worden **Loek Labout** en **Louis Oostvogels** gehuldigd met de zilveren bondsspeld van NBWB.

1997

Bestuurssamenstelling: voorzitter Marinus van Roosmalen, vice-voorzitter Theo Tromp, secretaris Jan Rodenburg, penningmeester Hein Lenders, wandelwegen Toon Visser, clubreizen Toon van Wordragen, ledenadministratie René Veugelers†.

Aantal leden (17 september 1996: 507 leden)

- De winterserietochten bereiken met 3579 wandelaars een record aantal deelnemers.
- **Henk Plasman** wordt 2e op het NK indoor
- **Kees Lambregts** wordt uitgezonden naar Podebrady (Tsjechië) en finisht in een tijd van 4.49.58
- Op 30/31 mei wordt een lustrumtocht georganiseerd met afstanden van 100, 80 en 40 kilometer, hieraan namen 207 wandelaars deel.
- **Kees Lambregts** haalt de 3e plaats op de 50 km bij het NK-snelwandelen.
- De Kempische wandeldagen heeft bij de 14^e editie met 1697 wandelaars een nieuw deelnemersrecord.
- In oktober organiseert OLAT voetpadendagen.
- Vooraf aan de algemene ledenvergadering wordt er na jaren weer een voorprogramma geboden. Vanaf station Eindhoven wordt een bezoek gebracht aan de Heuvelgalerie en het DAF-museum. Hierna wordt een stuk over het Hertog Hendrikpad gewandeld en de deelnemers krijgen onderweg een kop snert. Na aankomst in het vergaderlokaal krijgen de deelnemers een broodmaaltijd en genieten ze van videobeelden over Ardennen-wandelingen.
- Clubkampioenschap: 1e wordt **Henk Plasman**, 2e **Kees Lambregts** en 3e **Klaas Bakker**.
Junioren 1. **Ronnie Timmermans**, 2e **Marco Timmermans**, 3e **Judith Lambregts**.
- **25 jaar lidmaatschap: Jan v.d. Zanden** wordt gehuldigd met de zilveren bondsspeld van NBWB.
- **De Cornelis van Montforttrofee** wordt toegekend aan **Theo Tromp** wegens zijn betrokkenheid, zijn activiteiten en onvermoeibare inzet voor OLAT gedurende een reeks van jaren.

1998

Bestuurssamenstelling: voorzitter Marinus van Roosmalen, vice-voorzitter Theo Tromp, secretaris Jan Rodenburg, penningmeester Hein Lenders, wandelwegen Toon Visser, clubreizen Toon van Wordragen, parkoersen Ad Verbakel.

Aantal leden (1 oktober 1997: 540 leden)

- In dit jaar overlijden de oud-voorzitter Henk Stegers, oud-voorzitter Jos Koolen en het bestuurslid René Veugelers.
- Tijdens de winterserietocht in Oostelbeers neemt een record aantal van 1003 wandelaars deel.
- Op de tocht van maart wordt voor het eerst een 60 kilometer afstand toegevoegd, waarop 46 wandelaars starten.
- De winterserie behaalt nog een record, want 3831 wandelaars nemen dit seizoen deel aan deze seriewandelingen.
- Met ingang van april verschijnt ons clubblad weer in het aloude A4 formaat.
- Op 15/16 mei wordt de eerste Kempenland wandeltocht georganiseerd met afstanden van 80 en 100 kilometer.
- Er verschijnt een vernieuwde editie van de wandelgids voor het Hertog Hendrikpad.
- De 15e Kempische wandeldagen telt 1401 deelnemers, geen nieuw record. Hierna vindt een reorganisatie van het wandelcomité plaats. Na 15 jaren trouwe inzet geeft Piet Knoester het voorzittersschap over aan Joop Wesseling en Jan van de Ven weet de functie van parkoersbouwer in goede handen bij Ad Verbakel.
- OLAT presenteert twee nieuwe vlaggen: één voor de vereniging en één voor de Kempische wandeldagen.
- Clubkampioenschap: 1e wordt **Henk Plasman**, 2e **Kees Lambregts** en 3e **Ad Martens**.
Junioren 1e **Ronnie Timmermans**, 2e **Marco Timmermans**.

De OLAT-leden **Frits van Duynhoven**, **Paul Canters** en **Hugo Prinsen** worden in dit jaar **Continental Centurion**. **De Cornelis van Montforttrofee** wordt uitgereikt aan **Piet Knoester** wegens zijn inzet voor OLAT als penningmeester, wandelwegen, voorzitter van de vereniging en 15 jaar voorzitter-KWD. Ook wordt op bijzondere wijze stilgestaan bij de functies die Jan van de Ven in de afgelopen jaren voor de vereniging inhoud heeft gegeven: Jan vervulde de functie van: penningmeester, parkoersbouwer, intermediair voorzitter, vice-voorzitter en 15 jaar parkoersbouwer KWD.

1999

Bestuurssamenstelling: voorzitter Marinus van Roosmalen, vice-voorzitter Theo Tromp, secretaris Jeanette van Boerdonk, penningmeester Hein Lenders, wandelwegen Toon Visser, clubreizen Toon van Wordragen, parkoersen Ad Verbakel.

Aantal leden (1 oktober 1998: 560 leden)

OLAT organiseert voor het eerst de Paastocht in Asten op verzoek van de vereniging Lust en Leven uit Asten.

- **Klaas Bakker** wordt op 2 mei Brabants kampioen op de 5 km en op 6 juni veteranenkampioen 60+.
- **Kees** en **Cees Lambregts** worden resp. 3e en 4e tijdens het Nederlandse kampioenschap 20 kilometer snelwandelen.
- Onder de bezielende leiding van Theo Tromp wordt in Weert het 1^e Int. Weekend georganiseerd. Wij kunnen terugzien op een geslaagd evenement. Ad Leermakers wint de 24 uur met 200695 meter. De 100 EM legt Ad Leermakers af in 18 uur

- 45 minuten en 47 seconden. Alois Bschor loopt de 100 km in 10 uur 26 minuten en 40 seconden. Pedro Huntjens is winnaar van de 50 EM in 9.58.25 en de 50 km wordt door Henny van Megen gewonnen in 6.09.52.
- Aan de 2e Kempenlandtocht in Eersel nemen 108 wandelaars deel, bijna het dubbele aantal van 1998.
  - Op 23 augustus wordt het vernieuwde Graaf van Hornepad geopend. Marten Hogeweg ontwerpt de nieuwe topogids en het overzichtsbord dat op diverse plaatsen langs de route verschijnt. De markering wordt helemaal vernieuwd.
  - **Clubkampioenschap:** 1e wordt **Kees Lambregts**, 2e **Henk Plasman** en 3^e **Klaas Bakker**.
Junioren 1e **Ronnie Timmermans**, 2e **Marco Timmermans**.
Dames: 1e **Conny Raymakers**
  - **Lid van verdienste:** **Ad van Asten** wordt tot lid van verdienste benoemd als blijk van waardering wegens zijn inzet voor de vereniging, in het bijzonder voor het clubblad. Tevens spreekt het bestuur hierbij de wens uit dat deze toekenning activiteitenstimulerend op de leden zal overkomen.

2000

Bestuursamenstelling: voorzitter Marinus van Roosmalen, vice-voorzitter Theo Tromp, secretaris Jeannette van Boerdonk, penningmeester Hein Lenders, wandelwegen Toon Visser, clubreizen Toon van Wordragen,, parkoersen Ad Verbakel, 2e penningmeester Jos v.d. Bersselaar

Aantal leden (1 oktober 1999: 605 leden)

- De winterserietocht in Rosmalen behaalt met **1077 wandelaars** een deelnemersrecord.
- OLAT komt direct na de Vierdaagse van Nijmegen onaangenaam in het nieuws door de Legionella-besmetting op de Ganzenheuvel. Gelukkig loopt deze zaak goed af voor de besmette persoon, en krijgt de organisatie van de Kempische Wandeldagen in Geldrop hierdoor zelfs landelijke en regionale televisieteams over de vloer om reacties van wandelaars op te nemen.
- **Ad Verbakel** en **Sjef Koolen** wandelen samen naar **Santiago de Compostela** en ze worden hiervoor door Frans de Kok van de Stichting Wandelplatform LAW tijdens de jaarvergadering van OLAT gehuldigd. Zij ontvangen als teken van waardering het **Europese Wandel Vereniging-kruis**.
- **Henk Aerdst** voltooit voor de tweede keer de voettocht naar Rome. Dit maal legt hij de afstand alleen af in 69 dagen.
- **Constant Dedel, Jac van Steen, Piet de Ruyter** en **Frans van de Boom** krijgen van de NBWB de zilveren speld voor hun **25 jarig lidmaatschap**.
- Tijdens de algemene ledenvergadering komt het punt dubbel lidmaatschap van de wandelbonden ter sprake. De KNBLO wil fuseren met Wandelsportorganisatie Nederland en de NWB, maar de NWB voelt hier niets voor. De NBWB heeft tijdens haar bondsvergadering, zonder vooroverleg met de aangesloten verenigingen, tegen een fusie gestemd. Na een peiling onder de aanwezige OLAT-leden blijkt een ruime meerderheid voor alleen het lidmaatschap van de KNBLO te zijn. Er zal een schriftelijke enquête gehouden worden onder de leden. Leden, die lid van de NBWB willen blijven kunnen dat kenbaar maken. Zij betalen hiervoor een extra bedrag en ontvangen Voetnoten.
- **Clubkampioenschap** de punten worden vanaf dit jaar anders bepaald om een breder draagvlak binnen OLAT te hebben. Lange afstand wandel- en prestatietochten tellen voortaan mee.
1e wordt **Klaas Bakker**, 2e **Paul Canters** en 3e **Hugo Prinsen**. **Klaas Bakker** ontvangt de **wisseltrofee**.
Junioren 1e **Ronnie Timmermans**, 2e **Vandy van Heijningen**
Dames: 1e **Hanny Klumpkens**, 2e **Conny Raymakers**, 3e **Marcella Creemers**

Erelidmaatschap: **Hein Lenders** wordt op de algemene ledenvergadering benoemd tot erelid van wsv OLAT.

2001

Bestuursamenstelling: voorzitter Marinus van Roosmalen, vice-voorzitter Theo Tromp (afwezig van maart t/m november wegens uitzending Bosnië), secretaris Jeannette van Boerdonk, penningmeester Jos van den Bersselaar, 2^e penningmeester Hein Lenders, wandelwegen en clubreizen Toon van Wordragen, parkoersen Ad Verbakel.

Aantal leden (1 oktober 2000: 650 leden)

- Dit jaar wordt de wandelwereld geteisterd door de mond- en klauwzeer epidemie, ook OLAT moet hierdoor de Paastocht en de Kempenlandtocht afgelasten.
- Op 26/27 mei vindt in Weert voor de 2^e keer het Int. Weekend plaats. De 24 uur wordt gewonnen door Ad Leermakers, hij wandelt 168929 meter. De 100 EM wordt gewonnen door Rieks Haan in 20 uur 2 minuten en 26 seconden. Pedro Huntjens loopt de 100 km in 11 uur 26 minuten en 27 seconden en hij wordt Honderd Man. Huib van Broehoven finisht als 1^e op Kennedyars afstand en Henny van Megen wordt 1^e op de 50 km. De OLAT'ers Riet Emans en Piet de Ruijter wandelen respectievelijk 138866 en 140807 meter tijdens de 24 uurstocht. De Kennedymarsafstand wordt voltooid door 7 leden van OLAT: Klaas Bakker 10.49.38, Anne Radder 11.20.04, Michel van Krimpen 11.44.50 (KV), Henk Vink 11.57.20 (KV), Nancy Buckx 12.30.31, Evert van Ampting 14.14.31 en Boetje Huliselan 14.14.32.
- Tijdens de Vierdaagse van Nijmegen verblijven in De Ganzenheuvel 270 wandelaars en verzorgers.
- **Clubkampioenschap**
1e wordt **Hugo Prinsen**, 2e **Klaas Bakker** en 3e **Rolf Craanen**. De Wisseltrofee gaat naar **Hugo Prinsen**.
Junioren 1e **Ronnie Timmermans**
Dames: 1e. **Marcella Creemers**, 2e **Hanny Klumpkens**, 3e **Conny Raymakers**
- Tijdens de tiende Grenzeloze Tocht wordt in Lommel de nieuwe brug voor wandelaars in gebruik genomen.

2002

Bestuurssamenstelling: voorzitter Marinus van Roosmalen, vice-voorzitter Theo Tromp, secretaris José Schimmel, penningmeester Jos v.d. Berselaar, clubreizen Toon van Wordragen, parkoersen Ad Verbakel, 2e penningmeester en algemene zaken Hein Lenders

Aantal leden (1 oktober 2001): 687 leden)

- De wedstrijd-/prestatietocht moet uitwijken naar het kerkdorp Olland, omdat in de wijk Kienehoef hinderlijke verkeersdrempels zijn aangebracht.
- Tijdens deze wedstrijdtocht vestigt Hakan Kariskan een nieuw Turks nationaal record op de 50 kilometer snelwandelen. De Duitse atleet Jan Albrecht loopt de 20 kilometer in 1 uur 26 minuten en 52 seconden. Willem Mutze wint de 35 km in 3.35.35 en Mark Easton wandelt de 50 km in 4 uur 11 minuten en 29 seconden.
- Op 19 maart wordt het vernieuwde Hertog Hendrikpad ingewandeld vanuit Nuenen. **Marten Hogeweg** verzorgt de samenstelling en redactie van de nieuwe wandelgids. Tijdens de presentatie van deze wandelgids, in een restaurant te Nederwetten, wordt aan Theo Tromp, namens de Kring Brabant-Zeeland van de KNBLO, de Zilveren Bondsspeld uitgereikt.
- **Margriet Fischer** wandelt naar **Santiago de Compostela**. Zij voltooit deze tocht in haar eentje in 101 dagen.
- Ook **Simon Willems** volbrengt dit jaar te voet de lange Pelgrimage naar Santiago.
- **Jan Knol** realiseert de pelgrimsvoettocht naar Rome.
- De Kempenlandtocht wordt dit jaar als Lustrumtocht gehouden. Een extra afstand van 175 kilometer wordt toegevoegd, waarvan de start in Sint-Oedenrode plaatsvindt. De eerste 65 km gaan vanaf St.-Oedenrode naar Eersel, waar wordt aangesloten op de reguliere afstand van de 110 km. Van de 29 gestarte deelnemers op de 175 km vallen maar 2 personen uit. Om de slogan "OLAT, wandelsport voor iedereen" ook hier te doen gelden worden aan deze tocht ook twee recreatieve afstanden van respectievelijk 40 en 20 km toegevoegd. Alle 518 deelnemers krijgen het lustrumklompje uitgereikt. OLAT-deelnemers aan de 175 kilometer zijn: **Jans van Griethuizen, Hugo Prinsen, Theo Klanke, Hanny Klumpkens, Sjf Koolen, Rolf Craanen, Conny en Huub Raymakers, Frances Ruppe van de Voort en Herman Claude**
- Er wordt een begin gemaakt met de ontwikkeling van een nieuw OLAT-wandelpad. Het Market Gardenpad. Het ligt in de bedoeling om dit pad op 17 september 2004 te openen met een vier- of vijfdaagse wandeltocht vanaf Lommel/Neerpelt via Nijmegen naar Oosterbeek/Arnhem. De route zal gemarkeerd worden, en ons doel is om overzichtsbornen met informatie betreffende Market Garden en de route langs het traject te plaatsen.
- **Clubkampioenschap: Heren** 1e wordt **Hugo Prinsen**, 2e **Theo Klanke**, 3e **Rolf Craanen**.
Dames: 1e Hanny Klumpkens, 2e **Marcella Creemers**, 3e **Conny Raymakers**

OLAT PROGRAMMA IN DEZE PERIODE

Vrijdag 27 december 2002
11e Grenzeloze Tocht

Luyksgestel: Camping De Zwarte Bergen
Zwartebergendreef 1

Lommel: Heide-Heuvel Parochiezaal

Deelname à €0.75 of €0.90 met sticker
Start: 20-25-30 km van 08.00 uur tot 12.00 uur
10-15 km van 08.00 tot 14.00 uur
variatie in afstanden mogelijk, zie hiervoor de routebeschrijving

Zondag 19 januari
3e tocht 36e winterserie

Café-Restaurant 'De Doelen'
Markt 18 Waalre

Start: 40 - 30 km 08.00 - 09.30 uur
20 - 15 - 10 km 09.00 - 12.30 uur

meer informatie:

Marinus van Roosmalen ☎ 0413-475467
Zie ook ons jaarprogramma 2002-2003

Junioren 1e Marco Timmermans.

De wisseltrofee gaat naar **Hugo Prinsen**

Dit Lustrumjaar 2002 wordt op 23 november te Sint Oedenrode afgesloten met diverse activiteiten rondom de algemene jaarvergadering.

(Met dank aan Theo Tromp voor de samenstelling van bovenstaand overzicht)

Recreatief Wandelen

15 dec.	Lierop	20-15-10-5 km	09.00 uur
	Hogeweg 2	☎0493-490153	
15 dec.	Mill	30-20-15-10-5 km	08.00 uur
	Sportweg	☎085-453569	
15 dec.	Roosendaal	25-15-10 km	08.00 uur
	Kruisstraat 60	☎076-5012181	
15 dec.	Waalwijk	25-20-15-10-5 km	09.00 uur
	St.Crispijnstr 83	☎0416-335140	
21 dec.	Breda-zd	40-25-15-10 km	09.00 uur
	Viandenlaan 7	☎076-5657357	
22 dec.	Luyksgestel	20-15-10-7 km	08.00 uur
	Zwartebergendreef	☎0497-542601	
26 dec.	Valkenswaard	30-20-15-10 km	09.00 uur
	Reisvennenstr 34	☎040-2041919	
27 dec	Luyksgestel	30-25-20-15-10 km	08.00 uur
	Zwartebergendreef	☎0413-475467	
5 jan.	Milsbeek	42-28-20 km	07.00 uur
	Trefpunt 66	☎0485-322325	
5 jan.	Waalwijk	30-25-20-15-10-5 km	09.00 uur
	St.Crispijnstr 83	☎0416-335140	
12 jan.	Erp	40-20-12-6 km	08.00 uur
	Ottenstraat 4	☎0413-212190	
12 jan.	Tilburg	40-23-12 km	09.30 uur
	Vijverlaan 2	☎0416-362858	

DE REDACTIE WENST U EEN PRETTIGE JAARWISSELING